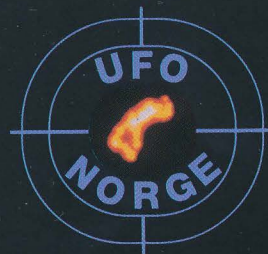
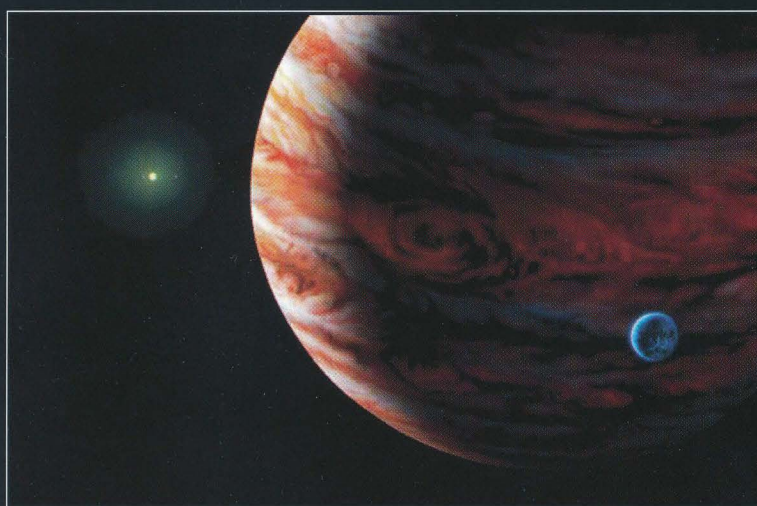


UFO

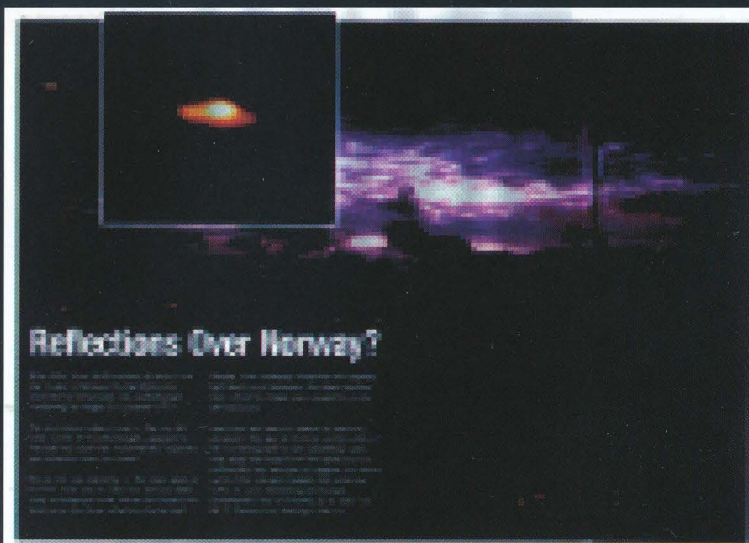


NORGES STØRSTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 1-2002 21. ÅRGANG

UFO over Stange



Nytt solsystem oppdaget



UFO eller refleks?

ABONNEMENTSPRIS KR. 200,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 60,-



TIDSSKRIFTET UFO NR. 1 2002 - 21. ÅRGANG

ISSN 977080017500

Logoen til venstre viser
et bilde tatt av Hessda-
lenfenomenet i 1984

Utgitt av UFO-Norge - en landsomfattende organisasjon

Organisasjonsnummer 978 617 328

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-Norge, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør

Ole Jonny Brønne
Bygdøy allé 117 B
0273 Oslo
Tlf. 22 54 99 49
E-post: ole@ufo.no

Redaktør Internett

Stein Carlsen
Gimleveien 51
1358 Jar
Tlf. 67 58 07 25
E-post: scar@ufo.no

Medredaktør:

Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf. 55 23 17 59
E-post: mentz.karbo@ufo.no

Illustrasjoner

Carsten Bjørndal
Dramsveien 97
9010 Tromsø
Tlf. 951 63 337

Innlevering av stoff: Se redaksjon

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer 4 ganger i året.
Abonnementet for 2002 koster kr. 200,-
Medlemsskap inkl. abo. for 2002, kr. 350,-
Beløpet betales enkeltst over bank/postgiro.
Gironummer: 2470 17 28862

Trykk

Unique Trykk &
Design
Bromsv. 5
3183 Horten

Abonnementsadresse

UFO-Norge
Nordlysveien 4C
3113 Tønsberg

Ombrekking

Harald Warholm
Tlf. 990 17 916
E-post: hawarholm@c2i.net

Copyright UFO-Norge 2002

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff, kun etter skriftlig avtale med UFO-Norge. Artiklene i bladet fremstår som bidrag til, kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og forskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-Norge eller bladets redaksjon er ansvarlige for eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

Organisasjonsoversikt for UFO-Norge

Daglig ledelse (Komitéen)

Ole Jonny Brønne
Stein Carlsen
Ole Morten Vestby

UFO-Norges Internettsider

<http://www.ufo.no>

Informasjons- og kontaktadresse

UFO-Norge
v/Ole Jonny Brønne
Bygdøy allé 117 B
0273 Oslo
Tlf. 22 54 99 49
E-post: ole@ufo.no

Utsendelse av info/abonnement

UFO-Norge
v/Ole Jonny Brønne
Bygdøy allé 117 B
0273 Oslo
Tlf. 22 54 99 49
E-post: ole@ufo.no

Avdelinger og ledere:

Rapportsentral og avd. UFO-Norge Midt

Arnulf Løken
Engveien 6C
7600 Levanger
Tlf. 74 08 28 02
Mobil: 906 86 568
E-post: arnulf@ufo.no

UFO-Norge Nord

Leif Normann Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf. 76 09 40 02
Fax: 76 09 44 27
Mobil: 916 76 044
E-post: leif.solhaug@ufo.no

UFO-Norge Øst

Stein Carlsen
Gimleveien 51
1358 Jar
Tlf. 67 58 07 25
E-post: scar@ufo.no

UFO-Norge Vest

Pål Reimund Skjold
Postboks 550 Madla
4090 Hafrsfjord
Tlf. 51 55 08 08
E-post: pr.skjold@ufo.no

UFO-Norge Sør representant

Anders Jan Funnemark
3825 Lunde
Tlf. 35 94 75 78

Project Hessdalen

v/Erling Strand
Bukkholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf. 69 16 96 00 Mob. 414 25 411
Fax. 69 16 80 18
E-post: erling.p.strand@hiof.no

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-Norge

UFO Sarpsborg v/Ole M. VestbyeAstronomi

Postboks 90
1745 Skjeberg
Tlf. 970 76 610
E-post: afgm@ufo.no

Jan Qvam
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
E-post: jq@ufo.no

UFO-Hamar

v/Kjell Michelsen
2322 Hamar
Tlf. 62 59 61 83
E-post: hamar@ufo.no

UFO-Sandefjord

Østerøyveien 401
3237 Sandefjord
Tlf. 33 45 07 26
E-post: sandefjord@ufo.no

UFO-Rogaland

v/Robert Moklev
Postboks 571
4003 Stavanger
Mob. 907 49 809
E-post: ufor@usa.net
Hjemmeside:
[www.qsl.net/la3eq/](http://www.qsl.net/la3eq/ufo-rogaland)
ufo-rogaland

UFO Polarsirkelen 66°33'N

v/Rolf Reiersen
Postboks 200
8151 Ørnes
Tlf. 75 75 11 87
Mob. 950 78 250
E-post: polarsirkelen@ufo.no

...fra redaksjonen

Da var vi her igjen. Sommeren er i full gang, men vi har ikke tid til å ligge på latsiden. Resultatet er en ny utgave av "UFO" med mye spennende stoff.

I forrige blad nevte vi at UFO-Norge hadde mange spennende prosjekter på gang. Disse er bl.a. en ny web-portal for UFO-Norge. En studentgruppe ved Høgskolen i Narvik har valgt som hovedoppgave å designe ny webportal for UFO-Norge. Vår nye web vil foruten nyheter/artikler og gjestebok inneholde bilder og video, butikk, diskusjonsforum, og egen auksjonsside. Dette vil være ferdig etter sommeren - så følg med på www.ufo.no - vår webmaster Stein Carlsen holder i trådene.

UFO-Norges rapportmateriale scannes. Undertegnede har startet med å scanne inn samtlige rapporter i UFO-Norges rapportarkiv. Alt lagres kronologisk som bilder på CD-plater. Arbeidet er meget tidkrevende og forventes å ta ca 5-6 år å få ferdig.

Feltforskerne er et uløst problem. UFO-Norge trenger fremdeles en person til å koordinere feltforskerne rundt om i landet. Den som er interessert bes henvende seg til redaktøren eller rapportsen- tralen.

Spøkelsesrakettene 1946. Undertegnede har alltid hatt en spesiell interesse for rapporter fra før 1947, og har iløpet av de siste årene lokalisert rundt 30 rapporter - etter å ha gjennomgått 20% av alle norske aviser for 1946. Dette er igjen en meget tidkrevende oppgave - det tar lang tid å bla gjennom mikrofilmer på biblioteket, kopiere og katalogisere avisklippene osv. Forhåpentligvis vil en statusrapport komme iløpet av inneværende år.

Ole Jonny Brønne

Innhold

4 Rapportnytt

UFO-rapporter fra det ganske land.

11 Har du sett en blinkende UFO?

Lyset skyldes ikke besøk fra fjerne verdener, men en spesiell satellitt sendt ut i rommet fra vår egen klode.

11 Engelsk turist fotograferer UFO

En engelsk turist, Mrs. Olga E. Bradbury fra Coventry, tok et bilde fra et SAGA cruise-skip utenfor norskekysten.

12 UFO - i luften eller hodet?

Del to i artikkelen av Hillary Evans

16 UFO over Drøbak i 1907?

Ifølge historien ble det den 27.juli 1907 klokken 12:30 observert et objekt som svedde over et skip i Drøbak havn, hvorpå et foto ble tatt.

18 UFO-materialer fra UFO Norge

Gamle årganger av bladet UFO og en håndfull bøker er fortsatt tilgjengelige.

20 Vann på Mars!

Instrumenter om bord på NASA's romsonde Mars Odyssey har avslørt mer vann-is under overflaten på den røde planeten enn forskerne forventet.

22 Nasjonale medier unngår UFO'er!

Under The Disclosure Project - den store UFO-høringen i Washington - var de store nyhetsmediene i USA fraværende.

24 De er laget av kjøtt

av Terry Bisson

25 Luftforsvarets UFO-rapporter

Her kan dere se hvordan de ser ut.

28 Tallerkener full av hemmeligheter

Vi fortsetter her vår artikkelserie om UFO-bølgen over Washington sommeren 1952.

34 Presseklipp

Klipp fra aviser og tidsskrift, radio og TV.

RAPPORTNYTT

Ved Arnulf Løken

Antall innkomne rapporter har denne gang vært høyere enn på ganske lang tid, og slik sett tegner 2002 til å bli bedre enn fjoråret. I de nærmeste månedene er det imidlertid ganske lyst på himmelen, slik at vi regner med en del færre observasjoner i dette tidsrom. Til høsten får vi håpe at det tar seg opp igjen.

Jåttåvågen, Stavanger

Dato: Mellom 1980 og 1985

Tidspunkt: -

Varighet: noen minutter

Farge: Grå

Lyd: Ingen

Type: DD

En mann fra Stavanger i Rogaland rapporterte om en observasjon han hadde i begynnelsen av 80-årene.

Hendelsen fant sted i Jåttåvågen under bygging av en betongplattform. En kollega gjorde vårt vitne oppmerksom på to gråaktige runde objekter som stod helt i ro på himmelen i øst. Etter en stund kom det to stråler ut fra det ene objektet, som beveget seg et lite stykke før det stoppet like raskt som det startet. Det andre objektet foretok samme operasjon like etter, og stoppet i samme avstand til det første objektet som det hadde i begynnelsen av observasjonen. Objektene må ha beveget seg om sin egen akse, for sollyset ble reflektert to ganger (som om man signaliserer med et speil). Begge observatørene begynte å arbeide igjen. Etter en stund så vårt vitne opp på nytt, men da var de runde, gråaktige kulene borte.

Gratangen i Troms

Dato: Sommeren 1989

Tidspunkt: -

Varighet: -

Farge: -

Lyd: -

Type: Avtrykk

Sommeren 1989 fant Irene og Are Petter Skavholm fra Belnes i Gratangen i Troms seks runde avtrykk i bakken et sted i Gratangfjellene. Det var avsatt tre små og tre store skålformede avtrykk. De tre minste hadde en diameter på ca. 30 cm. De tre store var omtrent 60 cm. i diameter, og stod i et trekant-

mønster i forhold til hverandre med innbyrdes avstand ca. 2 meter. (Se skisse på side 6).

Avtrykkene må ha vært avsatt med stor tyngde, for dybden ned i bakken var på ca. 50 cm. Det så ut som om lyngen i avtrykkene hadde vært utsatt for sterk varme, for det var helt svart, nesten på grensen til trekull, men det var ingen aske.

Are Petter Skavholm har sendt UFO-NORGE to bilder fra området som ble tatt sommeren 1999. Selv 10 år etter var lyngen i avtrykkene brunaktig.

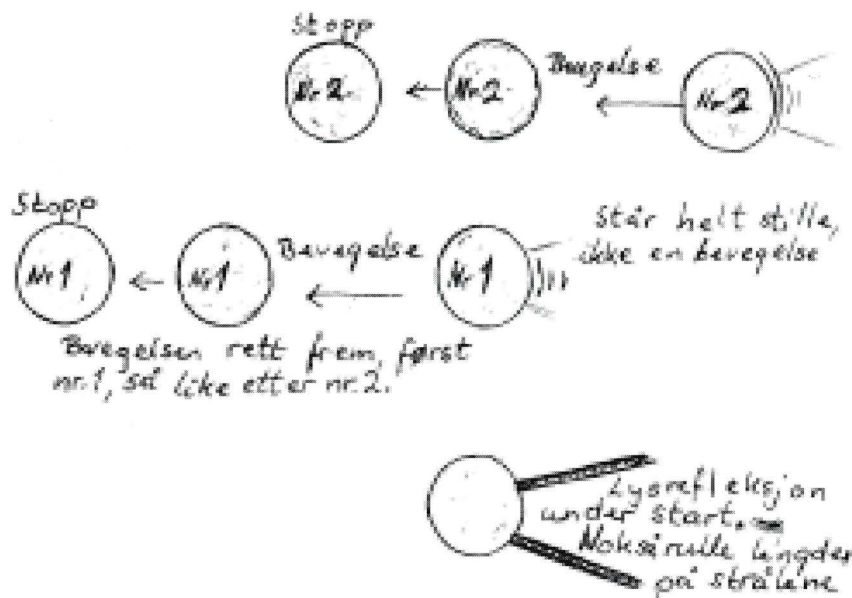
Dette minner Rapportsentralen om avtrykkene ved Namsenfjorden i juni 1972. Selv om disse avtrykkene fra 1972 hovedsakelig var trekantede, ble det også funnet flere runde avtrykk.

I 1997 undersøkte undertegnede flere avtrykk i Stordalen i Møre og Romsdal. Disse var hverken trekantede eller runde, men vi fant en del vegetasjon der grener og røtter var svarte. Også de så brent ut, men det var heller ikke her snakk om brennmerker eller aske.

Også i Skavdalen, 5 kilometer øst for Bjugn i Sør-Trøndelag, oppdaget Karin og Einar Sand den 10. august 1998 fire runde skålformede avtrykk i en plen. Her var det fire runde avtrykk som stod parvis to og to. De to største var litt ovale med en diameter på 40x50 cm. I det ene avtrykket var gresset presset ned i en sirkel, og lå mot urviseren. I det andre var gresset presset ned på samme måte, men motsatt vei, altså med urviseren. De hadde en innbyrdes avstand på 1,30 meter. Det var ingen fordypning i bakken.

De to små hadde en diameter på 20 cm, og her kjentes en svak fordypning ned i bakken. Avstanden mellom avtrykkene var 2,50 meter.

Avstanden fra de to store til de to små var



Jåttåvågen, Stavanger, mellom 1980 og 1985.

III. ved observatøren

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Observasjonskategorier:

NL – Nocturnal Lights – fenomener observert om natten, ofte som lyspunkt eller med begrenset vinkeldiameter (relativ utstrekning mindre enn fullmånen)

DD – Daylight Disc – fenomener observert i dagslys, ofte med klart avgrenset form

CE-1 – Nærkontakt av 1. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold

CE-2 – Nærkontakt av 2. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold og som etterlater seg fysiske spor

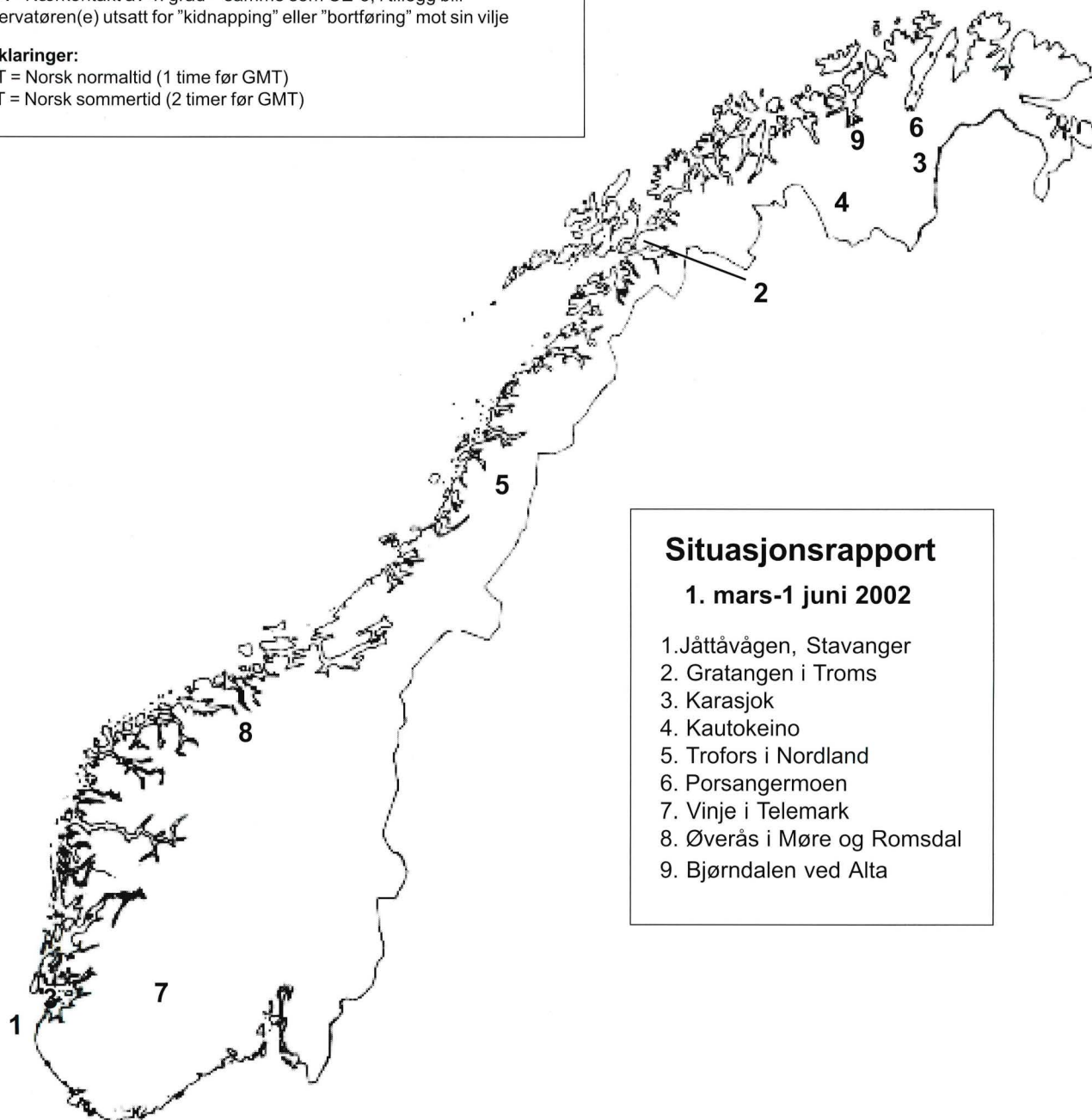
CE-3 – Nærkontakt av 3. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold, med levende vesener ("humanoider") i forbindelse med dette.

CE-4 – Nærkontakt av 4. grad – samme som CE-3; i tillegg blir observatøren(e) utsatt for "kidnapping" eller "bortføring" mot sin vilje

Forklaringer:

NNT = Norsk normaltid (1 time før GMT)

NST = Norsk sommertid (2 timer før GMT)



Situasjonsrapport

1. mars-1 juni 2002

1. Jåttåvågen, Stavanger
2. Gratangen i Troms
3. Karasjok
4. Kautokeino
5. Trofors i Nordland
6. Porsangermoen
7. Vinje i Telemark
8. Øverås i Møre og Romsdal
9. Bjørndalen ved Alta

ca. 2,50 meter.

I alle disse tre sakene ble det snakket om UFO.

I Bjugn kom det inn flere UFO-rapporter like før og like etter at avtrykkene ble funnet. Om UFO-observasjonene har sammenheng med avtrykkene kan ikke bekreftes.

Om det var et UFO som forårsaket sporene i Stordalen er også usikkert. Det var in-

gen vitner som kunne bekrefte noe slikt.

Avtrykkene ved Namsenfjorden er kanskje kjent for en del av leserne. Dette er en av Norges mest omtalte og udersøkte UFO-saker (se også omtale annet sted i dette nummer). Heller ikke her kom det frem vitner som så at avtrykkene ble avsatt av et UFO. Men det kom inn mange UFO-rapporter fra dette området både før og etter at avtrykkene

ble funnet. Teoriene var mange også den gang, og konklusjonen var at det som hadde avsatt de nesten 70 avtrykkene måtte ha kommet luftveien.

Hva som skjedde i Gratangen sommeren 1989 er også en gåte. Hva, eller hvem hadde laget disse runde avtrykkene?

Uansett har vi noen interessante likhetstrekk som binder disse tre sakene sammen.

Om de er oppstått på grunn av UFO-aktivitet, vites ikke sikkert. Svarene ligger kanskje et sted i fremtiden.

Karasjok

Dato: 10. oktober 1996

Tidspunkt: 21.45.

Varighet: 5 minutter.

Farge: Mørkt og gul/orange.

Lyd: Summende.

Type: NL

Sara-Kristine Eira og en kollega, begge fra Karasjok, var vitner til et merkelig fenomen 10. oktober 1996. De stod ute på trappa for å ta seg en røyk da de fikk øye på en mørk, nesten svart, gjenstand med en halvkule (kuppel) foran. Halvkulen var gul/orange i fargen og gjenstanden dalte sakte med bak noen trær. Begge observatørene hørte en summende lyd fra gjenstanden.

Hva dette kan ha vært er umulig å finne ut så lang tid etter observasjonen. Observasjonen får derfor betegnelsen UFO.

Kautokeino

Dato: Mars 2000

Tidspunkt: 15.00

Varighet: Ca. 15 minutter

Farge: Lysende gulhvit

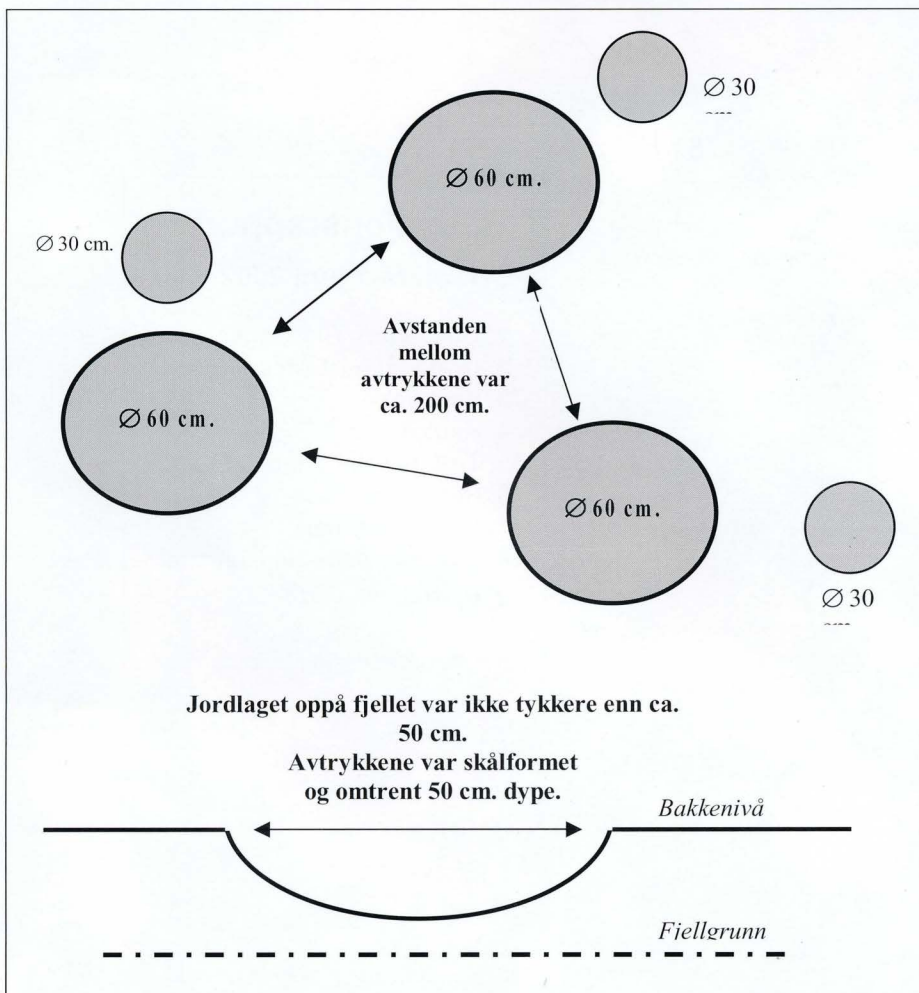
Lyd: Lydløst

Type: DD

Willy Hansen fra Kautokeino har fortalt oss hva han og flere ansatte i Gartnetluohka barnehage i Kautokeino observerte en dag i mars 2000. Hansen var på vei ut da han umiddelbart oppdaget et lysende objekt, større enn Venus, høyt oppe på himmelen i østlig retning. Været var klart med solskinn, og temperaturen mellom 15 og 20 minusgrader. Han tenkte med en gang at dette var for stort til å være en stjerne, og mente at fenomenet sikkert var en værballong. Hansen hadde sett en værballong ett år tidligere; den hadde imidlertid vært mye nærmere og han kunne tydelig se hva det var. Med det blotte øyet virket dette fenomenet sirkelrundt, men det var for høyt oppe til at han kunne se flere detaljer. Gjennom en kikkert (forstørrelse 10x15) kunne han øyne en avrundet trekantform med spissen ned. Objektet var gulhvitt lysende over det hele (reflekser fra sola?) med to enda sterkere lysende gulhvite punkter på undersiden,



Gratangen i Troms, sommeren 1989. Over: Avtrykkene er markert med kryss. Under: Skisse av avtrykkene. Ill. ved Are Petter Skavholm.



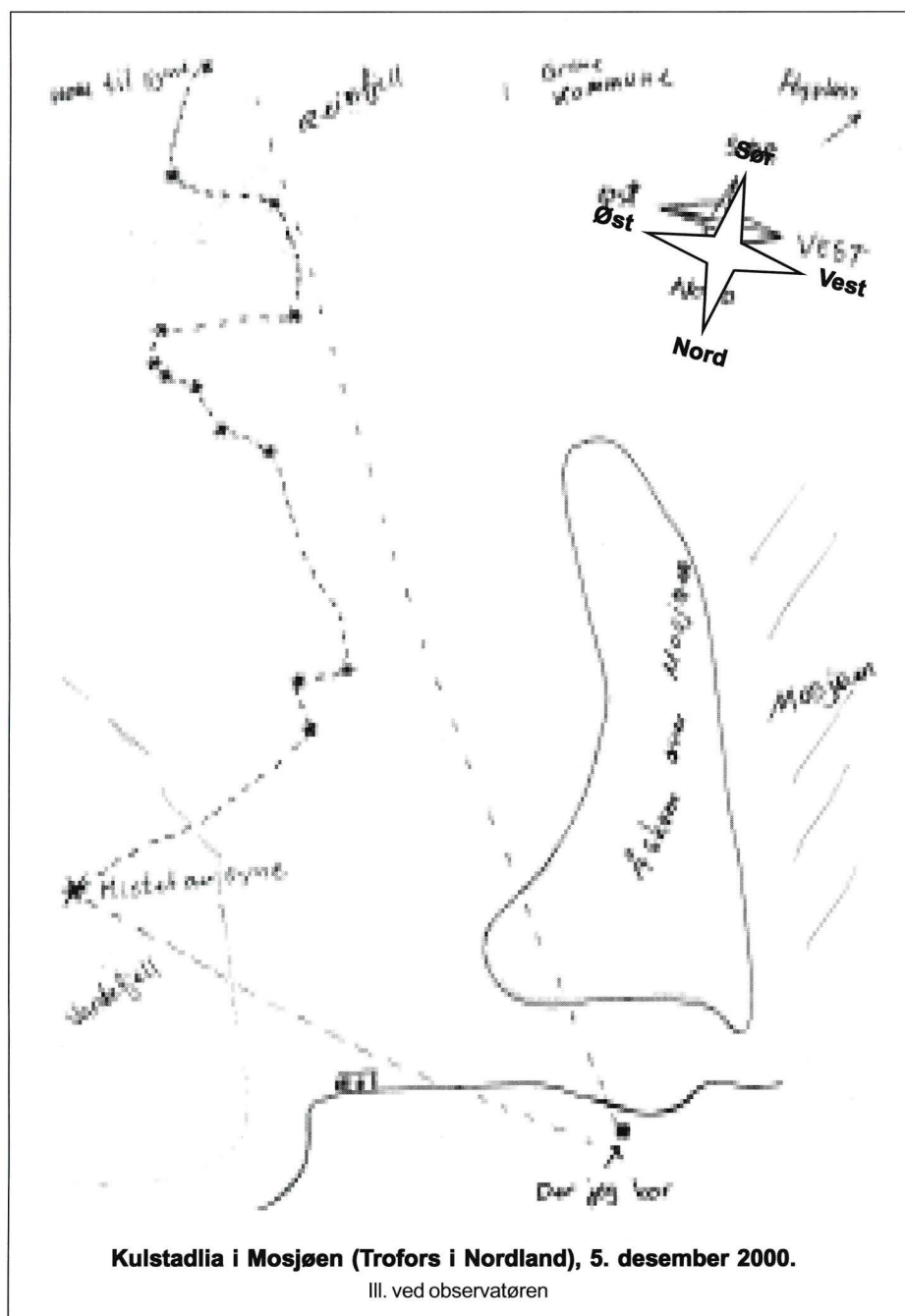
Dagen etter kontaktet han Andøya Flystasjon, men de kunne umiddelbart avkrefte at det hadde vært fly eller værballeronger i området. Han kontaktet også *Finnmark Dagblad*, men de greide ikke å finne ut mer om saken. Saken er fortsatt uløst.

Type: NL

De kunne se lysfenomenet helt frem til Solhaug gård som ligger ca. åtte kilometer nord for Trofors. Da hadde den lysende trekanten flyttet seg mot øst, og var blitt tre ganger så



UFO nr. 1 – 2002 7



stor som ved første observasjon. De kunne
 ane et rødt lys i øvre del av den «juletreforme-
 de» trekanten, og flere hvite lys nedover mot
 bunnen.

Vitnene forteller at lyset plutselig bare sluknet. Hele observasjonen varte i omtrent 25 minutter.

Været var klart med -10° Celsius.

De to kameratene hadde på denne bilturen kjørt åtte kilometer på 25 minutter. Fartsgrensen på stedet er som nevnt 70 km/h, og de stusset over å ha brukt så lang tid på disse få kilometerene.

De undret seg også over at de begge fikk hodepine.

Flere observatører

Jonny Brevik fra Mosjøen så sannsynligvis samme fenomen som de to i avsnittet over. Brevik så et usedvanlig sterkt lys i sørøst, over

Reinfjellet, omtrent 30 kilometer fra Kuls-
tadlia i Mosjøen der han bor. Lyset virket som
en meget klar stjerne, og flimret og pulserte
hurtig i fargene rødt, grønt, hvitt og blått.
Først tenkte han at lysfenomenet var et fly,
men det fløy ustabil og nærmest i sikk-sakk
og helt lydløst.

Også Jonny Breivik observerte lysfenomenet denne tirsdagskvelden 5. desember 2000 fra kl. 19.48 og i ca. 3,5 minutter. Han mistet det av synet bak Vardefjellet som ligger 5-6 kilometer fra hans bosted.

UFO-NORGEs mann i Nord-Norge, Leif Normann Solhaug, henvendte seg i denne saken til Forsvarskommandoen Nord (FKN) på Reitan utenfor Bodø. FKN kunne fortelle at et Herkules transportfly var i området på det aktuelle tidspunkt.

Solhaug stiller seg allikevel tvilende til at det var et fly de to vitnene så, fordi uttalelser

fra dem om formen på fenomenet ikke stemmer med et Herkules transportfly.

UFO-NORGE avd. Nord har derfor ingen forklaring på denne observasjonen.

Porsangermoen

Dato: 12. desember 2001

Tidspunkt: Ca. kl. 23.00

Varighet: Enorm fart

Farge: Blå og lilla

Lyd: Ingen

Type: NL

Observatøren og en kollega var på tur hjem fra jobb ved Porsangermoen i Lakselv, Finnmark. Klokken var ca. 23.00 da de over bilen fikk se et kulelignende blått lys med lilla hale som for over himmelen i enorm fart. Halen endte opp i en fargesprakende etterflamme. Observatørene hørte ingen lyd. Været var klart og tørt. Temperaturen var mellom 0 og -5°C.

Vinje i Telemark

Dato: 2. januar 2002

Tidspunkt: Ca. 18.00

Varighet: 5 minutter

Farge: Gulhvitt

Lyd: Ingen

Type: NL

To anonyme vitner fra Vinje i Telemark har fortalt til vår avdelingsleder i sør, Anders Jan Funnemark, om en observasjon de hadde onsdag 2. januar i år. De så en sigarformet gjenstand i lav hastighet med en rekke sterke lys komme i synkende bevegelse fra sør mot nord. Gjenstanden passerte foran en nærliggende skogkledd ås. Avstanden til denne åsen er ca. 2,5 - 3 kilometer. Gjenstanden forandret så retning mot vest, og forsvant, fortsatt med en dalende bevegelse, i retning sørvest, bak fjellene i horisonten. Avstandene til disse fjellene er mellom 4,5 og 5 kilometer. Været var klart, tørt og ca. -5°C. Månen var ikke synlig.

Øverås ved Eikesdalsvatnet, Møre og Romsdal

Dato: 2., 11., og 13. januar 2002

Tidspunkt: Varierte fra 20.15 - 23.10

Varighet: 5 - 10 minutter

Farge: Gulhvit og rød

Lyd: Ingen

Gunnhild Reitan Meringdal fra Eikesdal i Møre og Romsdal har hatt flere merkelige observasjoner av lys ved Eikesdalsvatnet. Hun har observert lysfenomenet fem ganger, to av disse sammen med andre personer. Alle gangene var observasjonene gjort i mørket.

Fortsettelse på side 10

UFO-FENOMEN PÅ STANGE

Av Stein Carlsen

To kvinner på Stange, Eli Berglie Heidemann og Ann Jorunn Berg kunne berette om merkelige lysfenomener på himmelen som kunne sees nesten hver uke i tidsrommet februar-april. Sammen med flere familiemedlemmer sto de fram i presse og kringkasting i mars og april måned.

Stange ligger ca. 10 kilometer sør-sørøst for Hamar; og 90 kilometer nord for Oslo. Rapportsentralen i UFO-NORGE kontaktet Ann Jorunn Berg 9. april for å få hennes og de andre observatørenes kommentarer.

Eli Berglie Heidemann observerte lysene første gang tirsdag 19. februar på en biltur sammen med sin bestemor. De så fem røde lys på himmelen og trodde umiddelbart at det var fly. Men da tre av lysene plutselig forsvant og de to gjenværende røde lysene sto helt rolig og begynte å pulserer, begynte de å undres på hva det var de så. Plutselig fór de to lysene raskt videre over himmelen for deretter å snu seg mot dem igjen.

Senere dukket lysene opp igjen og kunne etter hvert sees av flere. De er blitt observert i sørlig retning fra Stange-distriktet på tirsdager i tidsrommet 21.15 – 22.00. Lysfenomenene har hatt både hvit og blågrønn farge, og har blant annet beveget seg fra øst mot sør.

Hamar Dagblad har skrevet flere artikler om observasjonene (se også Pressekliipp i dette nummer, red.anm.). På flere tirsdager i april måned kunne man ofte finne mange mennesker som samlet seg ved en gård på Stange for å observere fenomenet. Både *Verdens Gang* og TV2 dukket opp en tirsdag 9. april, men da var det litt overskyet, og de fikk ikke sett noe av betydning.

Som avdelingsleder for UFO-NORGE Østlandet mottok jeg et rapportskjema fra Eli B. Heidemann og kontaktet henne for videre utspørring. Hun kunne berette at hun også hadde fått fenomenet festet på video. Vi avtalte at jeg skulle komme oppover en tirsdag for å se på opptaket, samt kanskje selv få se lysfenomenene.

Tirsdag 16. april dro jeg oppover til Stange og fikk hilse på Eli og hennes familie, samt nyvalgt leder for UFO-Hamar, Geirfinn Øvergård.

Filmen var av heller dårlig kvalitet, tatt opp på et analogt videokamera og uten stativ og med autofokus på. Opptaket varte bare noen få sekunder og var svært utydelig på grunn av meget ustø kameraføring. Hun har utvilsomt vært svært opprømt over hva de så. Jeg kunne likevel se to hvite lys på himmelen. Opptaket var imidlertid for kort og av for dårlig kvalitet til å kunne avsi en dom.

Klokken nærmet seg nå 21.00 og vi dro ut til den gården

hvor lysene var blitt observert over låvetaket. Jeg hadde med mitt digitale videokamera med stativ og håpet å kunne fange fenomenet på video. Det samlet seg etter hvert rundt 10 personer der som også gjerne ville observere lysene.

Dessverre fikk jeg ikke fanget opp noen lys av interesse. De eneste jeg kunne se var fly som kom inn for landing på Gardermoen. De hadde en innflygningsbane som var faretruende nær det stedet på himmelen hvor fenomenene var blitt observert. Gardermoen ligger i underkant av 60 kilometer rett sør for Stange.

Eli mente likevel at hun hadde sett lysene dukke opp et lite øyeblikk rett over horisonten. Det var også en annen kvinne der, som og mente å ha sett noe et kort øyeblikk. Dessverre var det noen trær mot den lokale horisonten, slik at jeg ikke fikk sett disse lysene før de forsvant. Det kom litt dis etter hvert, som gjorde av vi avsluttet kvelden rundt klokken 22.00.

Etter dette ble jeg med Geirfinn Øvergård hjem, for å se på et videoopptak han hadde gjort av fenomenene. Det var av bedre kvalitet og tatt med kameraet på stativ. På opptaket kunne man se et lys rett over låvetaket, som plutselig økte i intensitet og lysstyrke for deretter å begynne å pulserer, for siden å bare forsvinne. Men det var filmet på stor avstand og jeg skulle gjerne ha sett at det var benyttet full optisk zoom. Opptaket var også svært kort og varte bare noen få sekunder.

Det er vanskelig på dette tidspunkt å komme med noen endelig konklusjon. Jeg lurte på om det kunne ha vært flylys de så, men observatørene sier at lysene hadde oppført seg annerledes, som å rotere, bevege seg opp og ned, skifte farge osv. I tillegg var det observert to lys som fløy inn i hverandre.

Det gjenstår å finne en endelig forklaring på hva de har sett der oppe. Imidlertid er det mye som tyder på at fenomenene er flylys. Retningen stemmer med Gardermoen, og fargene på lysene stemmer med fly.

Vi får likevel håpe at de får flere observasjoner av fenomenene og får tatt bedre bilder og videoopptak, slik at dette kan analyseres nærmere. Blir det noen utvikling i saken, vil vi komme tilbake til dette i kommende nummer av tidsskriftet.

Hamar Dagblad

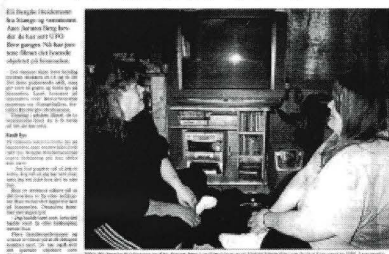
- Vi så UFO!



Er dette en UFO?



- Vi filmet UFO-en



1. og 2. gang høsten 2001 ved Ljøsaå i Nordenden av Eikesdalsvatnet. 3. gang i nordøst enden av Eikesdalsvatnet ved Katthammaren. Observasjonen ble gjort den 2. januar 2002 fra kl. 22.50 - 22.55. 4. gang ved Øverås i nordenden av Eikesdalsvatnet. Tidspunkt: Fredag 11. januar i 2002 kl. 23.10 med varighet i ca. fem minutter. Denne gangen steg lysfenomenet opp mot fjellet Goksøyra for så å svinge sørover med retning over Eikesdal. 5. gang søndag 13. januar kl. 20.15. Også dette varte i ca. fem minutter.

Vitnet beskriver lysene som skarpe, blinkende gule, i tillegg til røde lys. Ellers var det vanskelig å se formen på noen gjenstand. Hun mener at ved en anledning har avstanden til fenomenet vært ca. 200 meter. På denne relativt korte avstanden hørtes heller ingen lyd, og da kan vi utelukke at lysfenomenet var helikopter.

Været har under de fleste observasjonene vært klart og tørt uten vind. Månen var ikke synlig.

En annen eikesdaling Gunnhild har snakket med kunne også bekrefte å ha sett lignende lysfenomen i samme område like før jul i 2001.

For sikkerhets skyld ringte Rapportsentralen til Forsvarets stasjon på Mågerø. Vi fikk opplyst at de ikke hadde hatt noen militær aktivitet i området, og ingen ting registrert på radar.

Bare for å ha nevnt det så ligger Eikesdalen omtrent fem mil nordøst for Stordal og Rødal der det i 1997 ble funnet flere merkelige avtrykk i bakken (se UFO nr. 1-1997). Om dette har noen sammenheng vites ikke, men det er i samme området av fylket.

Bjørndalen ved Alta

Dato: 2. februar 2002

Tidspunkt: 23.00

Varighet: 15 minutter

Farge: Hvitt

Lyd: Intet p.g.a. bakgrunnsstøy

Type: NL

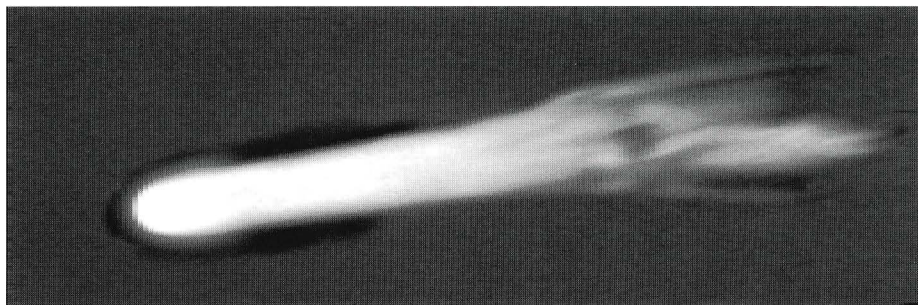
Et ektepar fra Alta var på snøscootertur i et ubeboet område nær Alta denne lørdagskvelden. Da de nærmet seg Bjørndalen fikk de se at dalen var kraftig opplyst av et merkelig lys. Lyset var forholdsvis sterkt, og vitnene mente bonden som eide stedet var der inne.

Dagen etter ringte vitnet til bonden som kunne fortelle at han ikke hadde besøkt stedet kvelden i forveien.

Vitnet ringte også Alta flystasjon, men de hadde ingen fly i området.

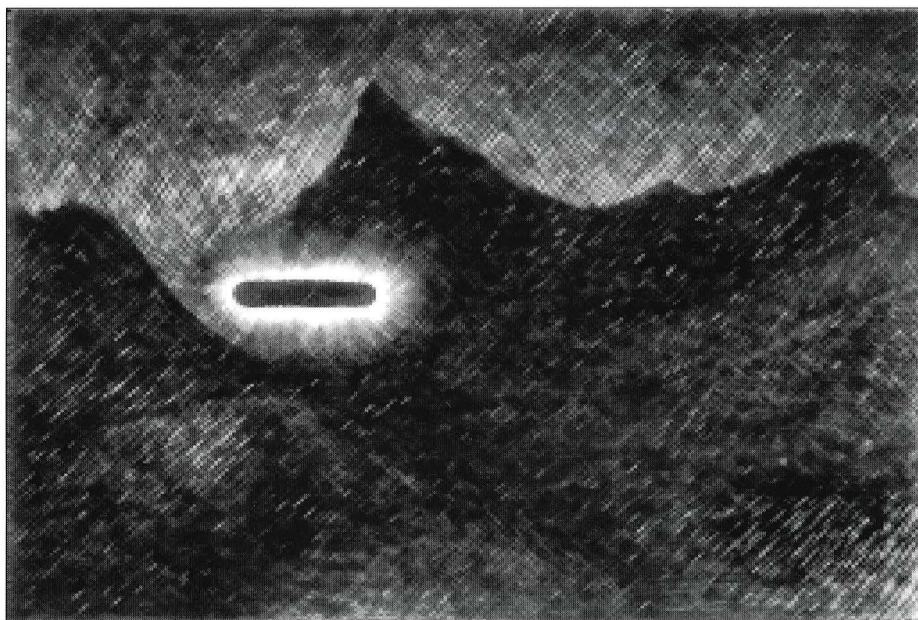
Ekteparet mener at lyset var for sterkt til å være en snøscooter, og de angret på at de ikke selv kjørte inn i Bjørndalen for å sjekke hva som forårsaket det sterke lyset.

Været var klart, tørt og temperaturen var ca. -12°C. □



Porsangermoen, 12. desember 2001.

III. Rune Enger



Vinje i Telemark, 2. januar 2002.

III. Rune Enger



Øverås ved Eikesdalsvatnet, 2., 11. og 13. januar 2002. III. Rune Enger

EKS-MILITÆR INNRØMMER UFO

Chiles tidligere sjef for flåtens operasjoner, admiral Jorge Martinez sa i et TV-intervju i oktober i fjor at «UFO-fenomenet er virkelig». Til støtte for sin uttalelse henviste den pensjonerte admiralen blant annet til to egne observasjoner der han har sett lysende objekter i sjøen nær sine egne fartøy. I ett tilfelle forstyrret objektet fartøyets radarsystem.

En annen chilensk offiser fortalte i samme program om hvordan to farkoster «raskere enn en ubåt» hadde fått skipets elektronikk til å slutte å fungere.

Kilde: UFO-Aktuellt nr. 1 2002

Har du sett en blinkende ufo?

Av Sven Anders Robbestad

De siste dagene er et merkelig, blinkende lys sett på himmelen. Lyset skyldes ikke besøk fra fjerne verdener, men en spesiell satellitt sendt ut i rommet fra vår egen klode.

- De siste dagene er et merkelig, blinkende lys sett på himmelen. Lyset skyldes ikke besøk fra fjerne verdener, men en spesiell satellitt sendt ut i rommet fra vår egen klode, forklarer Knut Jørgen Røed Ødegaard på Astrofysisk Institutt på Universitetet i Oslo.

Søndag 16. desember satte astronautene på romfergen Endeavour satellitten Starshine 2 ut i verdensrommet. En liten rakett-dyde fikk deretter den diskokule-lignende satellitten til å rotere. Den 29. september i år ble en maken satellitt, Starshine 3 sendt ut i rommet.

- Satellittene reflekterer sollyset og ligner en ganske klar stjerne der de svever rundt Jorden. Satellittene er laget med hjelp fra 30000 elever på 660 skoler i 26 land som har polert de 845 speilene som dekker

Starshine 2. Elever og forskere vil følge med i hvordan den tynne luften i satellittens bane får satellitten til langsomt å komme nærmere Jorden. På denne måten vil de lære mer om Jordens aller ytterste atmosfærelag. Aktiviteten på Solen påvirker disse lagene ganske mye. Er solaktiviteten høy, blir disse lagene løftet opp slik at de bremser kraftigere på satellitter.

- Dette ble demonstrert ganske dramatisk i 1979 da romfergen Skylab styrtet mye tidligere enn opprinnelig antatt fordi høy solaktivitet hadde påvirket atmosfærens ytre lag.

- Elevene og forskerne vil ta tiden når satellittene er synlige og se hvor raskt de roterer. Satellittenes speilflater reflekterer sollyset ned på bakken slik at rotasjonen kan overvåkes nøye.

Starshine 2 ventes å komme inn i atmosfæren sommeren 2002, mens Starshine 3 har en høyere bane og ventes å holde seg oppe til 2004.

Nå planlegges Starshine 4 og 5. Prosjek-



Bildetekst: Starshine 2 er dekket med 845speil som reflekterer sollyset ned på bakken. Siden satellitten roterer, blinker den som en himmelsk diskokule. Foto: Michael A. Savell, Project Starshine.

tet tar i mot søknader fra skoler om å få bli med på prosjektet.

Artikkelen er opprinnelig publisert på www.science.no 21.12.2001. Gjengitt etter tillatelse.

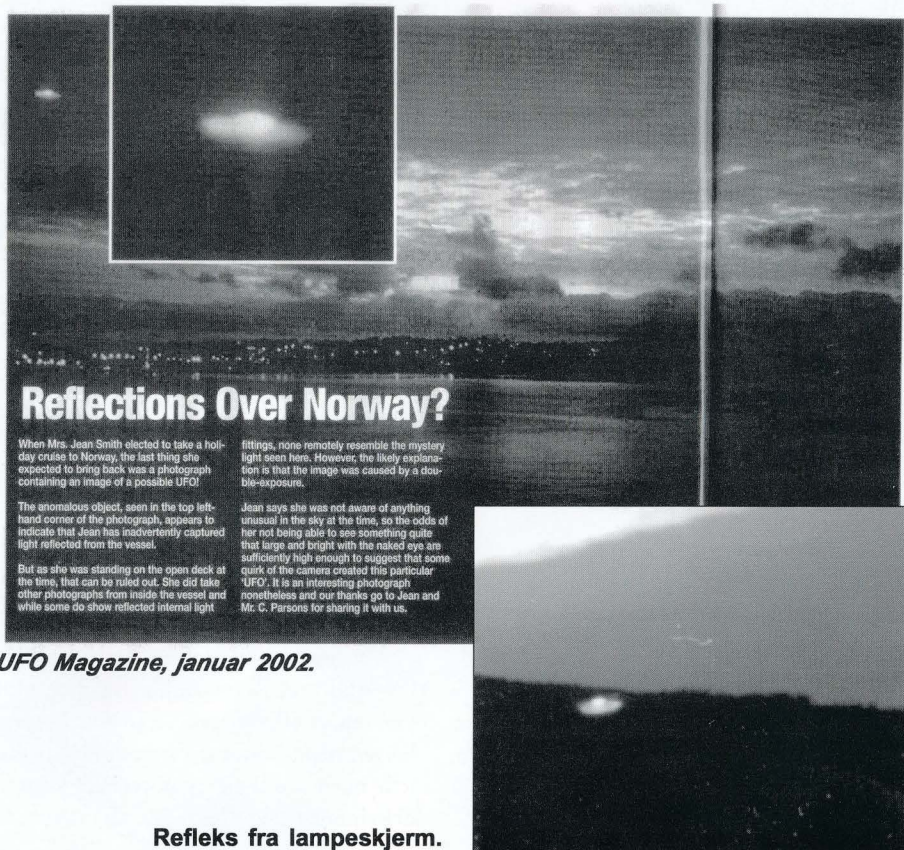
Engelsk turist fotograferer UFO over Norge

Av Ole Jonny Brønne

En engelsk turist, Mrs. Olga E. Bradbury fra Coventry, tok et bilde fra et SAGA cruise-skip utenfor norskekysten om natten den 29. april 2001 - dagen før de returnerte til havnen i Dover. Bildet ble offentliggjort i det engelske tidsskriftet *UFO Magazine* i januar 2002 - se faksimile av artikkelen.

Hun var ikke oppmerksom på noe merkelig da bildet ble tatt. Etter fremkalling trodde hun først at det kunne være månen, men dagen etter så var det halvmånen (ifølge almanakken) - så den forklaringen passer ikke. Det kunne heller ikke være snakk om en dobbeleksponering, siden dette er umulig med det kameraet som ble benyttet - Ricoh RZ-3000S.

Vi heller mot den muligheten at bildet ble tatt gjennom et vindu, og dermed viser en refleksjon av en lampe eller lignende. Sammenlign med dette bildet som er tatt gjennom et vindu og viser refleks fra en lampe



Reflections Over Norway?

When Mrs. Jean Smith elected to take a holiday cruise to Norway, the last thing she expected to bring back was a photograph containing an image of a possible UFO!

The anomalous object, seen in the top left-hand corner of the photograph, appears to indicate that Jean has inadvertently captured light reflected from the vessel.

But as she was standing on the open deck at the time, that can be ruled out. She did take other photographs from inside the vessel and while some do show reflected internal light

filings, none remotely resemble the mystery light seen here. However, the likely explanation is that the image was caused by a double-exposure.

Jean says she was not aware of anything unusual in the sky at the time, so the odds of her not being able to see something quite that large and bright with the naked eye are sufficiently high enough to suggest that some quirk of the camera created this particular 'UFO'. It is an interesting photograph nonetheless and our thanks go to Jean and Mr. C. Parsons for sharing it with us.

UFO Magazine, januar 2002.

Refleks fra lampeskjerm.

UFO - i luften eller i hodet?

Del 2.

Av Hilary Evans

I forrige nummer tok vi for oss ordet VIRKELIGHET, og kom til at alt fra drømmer på den ene siden til stoler og bord på den andre, er virkelige til en viss grad. Vi skal etterhvert se om dette kan hjelpe oss til bedre å forstå hva UFOer er, men først skal vi se på to andre saker av en mer parapsykologisk karakter som kanskje kan hjelpe oss til bedre å forstå problemet.

Først en sak som ble innrapportert til Psyisk Forskningsinstitutt i London i 1882:

En kvinne som var på besøk i et hus i London, var på vei opp trappen til annen etasje da hun oppdaget at hun hadde en tjenestepike foran seg. Men da de nådde toppen av trappen, forsvant ganske enkelt hele tjenestepiken. Hun nevnte episoden for familien som bodde i huset, men de kunne fortelle at det ikke fantes noen slik tjenestepike.

Ingen fant noensinne ut hvem hun var, eller hva dette egentlig dreide seg om.

Sammenlikn denne saken med den som nå følger.

Jeg fikk historien av den damen som opplevde hendelsen – en tysk dame som var ute og klatret i de bayerske alper. Her følger et utdrag av brevet:

”Som De forstår, er dette en nokså anstrengende fjelltur. Det er imidlertid ikke så vanskelig å komme seg opp og ned hvis man bare ikke går seg vill slik jeg gjorde.

Jeg hadde begynt på tilbaketuren litt for sent, og det begynte å skumre da jeg plutselig oppdaget at jeg befant meg i et meget farlig terreng. Ett år etter at dette skjedde, var det faktisk en ung pike som falt ned og slo seg ihjel på nøyaktig det stedet hvor jeg oppdaget at jeg befant meg i en nesten håpløs situasjon.

Helt plutselig fikk jeg se en slags stor, lysende kule som forvandlet seg til en høy skikkelse som minnet om en kinesisk mann. Merkelig nok ble jeg ikke det minste redd, og heller ikke forbauset. Jeg syntes liksom at det var helt naturlig. Mannen bukket, sa noen ord og førte meg langs en smal sti fram til den vanlige turistveien før han forsvant som en ildkule.”



Plutselig sto det en kineser foran henne på stien. (Ill. Jack von Domburg.)

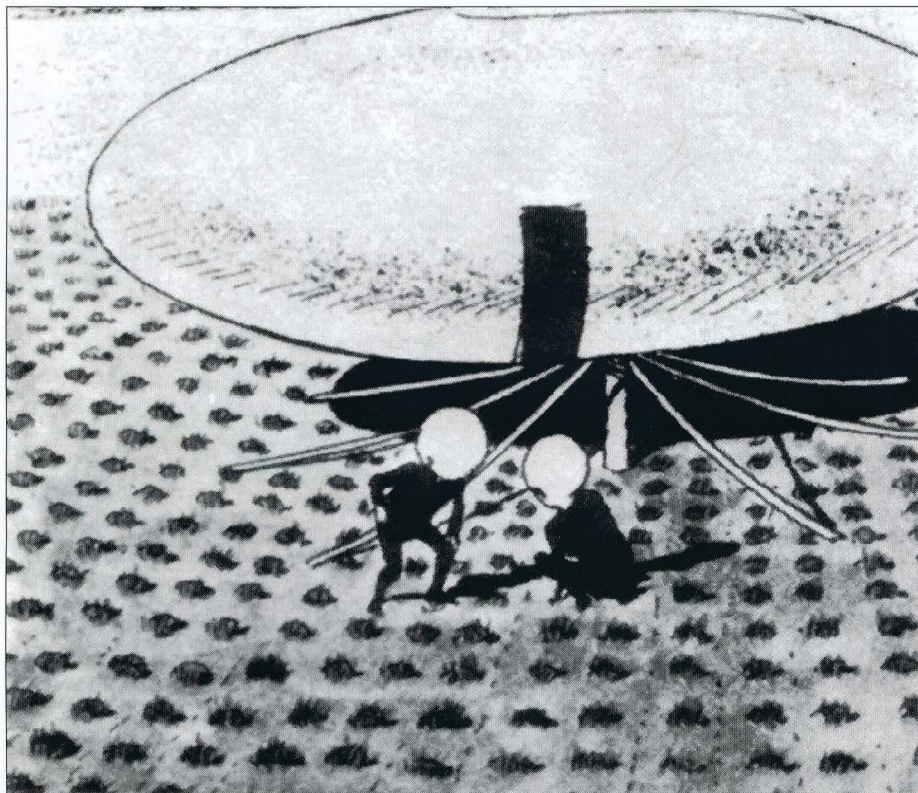
Sammenlikn disse to historiene. Huskjelpen ser ut til å ha dukket opp helt tilfeldig. Hadde du eller jeg gått opp trappen, kunne det vært oss som hadde sett henne; med mindre det fantes et slags mystisk forhold mellom tjenestepiken og den personen som så henne – kanskje en slags felles psykisk bølgelengde?

Vel, nok om det. Den ene historien er ihvertfall nokså forskjellig fra den andre. Leseren er sikkert enig i at den kinesiske herren neppe sitter der oppe i fjellene i tilfelle noen skulle gå seg bort. Han kom fordi kvinnen trengte ham. Men hvor kom han

fra? Fra kvinnens egen hjerne? Det er mulig. Og jeg tror at dersom du eller jeg hadde vært der oppe i fjellene på dette tidspunktet, så ville vi hverken ha sett lyskulen eller den kinesiske mannen. Men hadde vi vært i en vanskelig situasjon, ville kanskje vår helt – James Bond eller Hellige Olav – ha dukket opp.

Men hva har dette med UFO-saken å gjøre? La oss ta en titt på to meget berømte saker:

Først det Monsieur Masse opplevde i Valensole i Frankrike:



En morgen da Monsieur Masse kom ut på markene sine, støtte han på noen underlige, små skapninger.

Monsieur Masse er en laveldenprodusent som kom ut på lavendelmarken sin tidlig en morgen i 1965 og fikk øye på et UFO som var landet. Og ikke bare det, han så også menneskelignende vesener som beveget seg utenfor UFOet. Et øyeblikk ble de bare stående og se på hverandre; så var det som om besetningsmedlemmene på UFOet fikk kontrollen over ham, og han ble stående som lammet mens de kom seg inn i fartøyet og forsvant.

Skal vi tro på denne historien? Merkelig nok virker den troverdig. Dersom vi aksepterer at noe slikt virkelig kan skje, så må vi tilstå at det godt kunne ha skjedd slik Monsieur Masse forklarer det. Dessuten ble det funnet merker på bakken etter UFOet, og verken politiet eller erfarne ufologer, som etterforsket saken, fant noen grunn til å mistenke Monsieur Masse for å fare med løgn. Når det gjelder Monsieur Masse selv, virker det som om han så absolutt er ved sine fulle fem. Han var ikke interessert i UFOer, og regnet slett ikke med å treffe på noe slikt.

Sammenlikn Monsieur Masse med George Adamski.

Også her har vi en detaljert beskrivelse av møtet med ufonauter. På overflaten virker alt svært så troverdig, og han har vitner som kan bekrefte det han forteller. Men så

oppdager vi at vitnene hans er en smule "spesielle". En av dem har faktisk skrevet en bok der han påstår at UFOene er sendt fra Himmelen for å hjelpe oss i kampen mot jødiske bankiere og kommunister som er gått sammen om å skaffe seg verdensherredømmet.

Leseren er sikkert enig i at det ikke akkurat er den type vitne man fester mest lit til.

Dessuten er det andre ting i Adamskis fortelling som heller ikke er så lette å tro på. Da han skrev sin bok, hadde mennesket ennå ikke besøkt månen eller sett månens bakside. Men det har vi idag, og vi vet at de byene Adamski så der oppe, ikke eksisterer, og ingen av våre astronauter så de små, pelskleddede dyrene som i følge Adamski skulle løpe omkring der.

Selv om vi egentlig ikke har noen grunn til å tvile på Adamski når han forteller om de vakre kvinnene som kysset ham velkommen da han var med dem på en reise til Venus, så er det vanskelig å tro på ham. Og til slutt så har vi det faktum at Adamski gikk ut i ørkenen med et brennende håp om å møte et UFO, han ble ikke overrasket av det slik som Monsieur Masse.

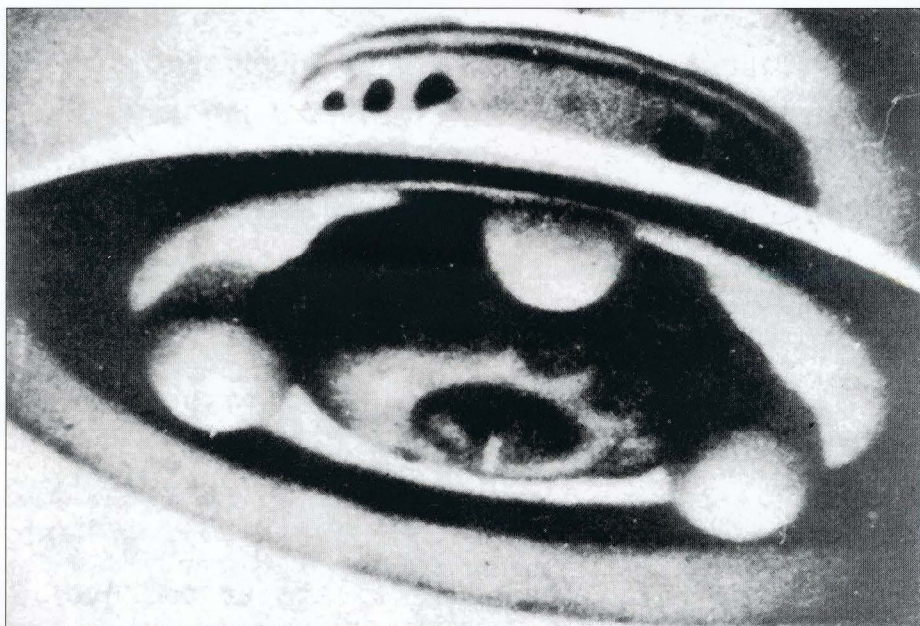
Så hva skal vi si om disse sakene? Virkelige eller ikke? I luften eller i hodet?

Jeg kan bare snakke for meg selv, men etter min mening ville vi antagelig ha sett det samme som Monsieur Masse dersom vi hadde vært i Valensole den julimorgenen i 1965. Men hadde vi blitt med George Adamski ut i ørkenen, tror jeg ikke vi ville ha sett det han påstår å ha sett.

Kan vi så trekke konklusjonen? Kan vi si at det finnes et skille? Alle tilfellene på den ene siden av streken er virkelige, og alle på den andre siden er noe som skjer i hodet? Jeg beklager, men så enkelt er det nok ikke.

Ingenting i ufologien er enkelt.

Og resten av artikkelserien skal stort sett dreie seg om de tingene som gjør det hele så komplisert.



Den berømte "Adamski-tallerknen."

La oss begynne med en historie som ikke har noe med UFOer å gjøre. Det er snakk om en opplevelse jeg selv har hatt.

En kveld, ved midnattstid, satt jeg alene hjemme og leste en bok. Plutselig hørte jeg lyder ved inngangsdøren. Vi hadde en norsk pike boende hos oss på denne tiden (husk at artikkelforfatteren er engelskmann. Overs.anm.), og jeg tenkte: "Det er sikkert Randi – nå har hun glemt nøkkelen til inngangsdøren." Jeg gikk til døren for å slippe henne inn – men det var ingen der. Nokså forbauset gikk jeg tilbake til boken.

Cirka ti minutter senere ringte det på dørklokken. Det var Randi – hun hadde glemt nøkkelen.

Ti minutter tidligere hadde hun gått av toget og oppdaget at hun hadde glemt nøkkelen sin hjemme.

Dette bekymret henne, for hun regnet med at jeg sov og at hun måtte vekke meg for å komme inn ... og mens hun tenkte dette, hørte jeg henne ...

En stund senere fikk jeg høre at nordmenn har noe de kaller VARDØGER ... og selvfølgelig forsto jeg at det var VARDØGERET jeg hadde hørt.

Grunnen til at jeg har tatt med denne historien, er at vi her står overfor et interessant fenomen. Det er bare nordmenn som har vardøger – ihvertfall har ikke engelskmenn det. Her står vi altså overfor et fenomen som ikke alle opplever – bare noen, under bestemte omstendigheter. Det virker som om noenlunde det samme er tilfelle med UFOene.

Noe av det underligste med UFOene er at de dukket opp samtidig med at vi begynte å utforske rommet utenfor jorden. Er dette bare en tilfeldighet? Hvis vi ser statistisk på det, er sjansen for at en annen sivilisasjon og vår skulle nå samme utviklingstrinn på samme tidspunkt utrolig liten, så antagelig er det ingen tilfeldighet. På en eller annen måte må det være en forbindelse mellom disse to tingene.

Noen vil selvfølgelig påstå at det er galt å si at UFOer er et fenomen som hører hjemme i romalderen. Mange påstår at vi har fått besøk av UFOer opp gjennom alle tider, som for eksempel i Nice og andre småbyer i Syd-Frankrike i 1608. Det er mulig, men vi har ingen sikre bevis for det, og ingen vil vel benekte det faktum at det først er i løpet av de siste tredve årene (artikkelen ble skrevet i 1984. Red.anm.) at verden er blitt oppmerksom på UFO-fenomenet.



Kanskje har vi hatt besøk av UFOer opp gjennom alle tider, men ingen vil vel benekte at det først er i løpet av de siste tredve årene at de er blitt et relativt "dagligdags" fenomen.

Det finnes mange forskjellige forklaringer på hvorfor UFOen er her, langt flere enn vi har anledning til å komme inn på i denne artikkelen, men en av de aller vanligste går ut på at UFOen er kommet for å advare oss.

De har sett at vi har utviklet kjernefysiske våpen, de er redde for at vi skal blåse oss selv i fillebiter, og nå er de kommet hit for å få oss til å ta til fornuften.

Det er jo en fin tanke; det er hyggelig å tro på at det finnes noen der ute som passer på oss. Men som forklaring holder den ikke. Bortsett fra det faktum at bare en av tusen UFO-rapporter forteller om UFOer som lander for å overbringe et budskap, kommer det også det faktum at budskapene ikke stemmer over ens. Dessuten har vi den vanvittige måten budskapene blir overlevert på.

Tenk deg at du ville komme med en advarsel til presidenten på – la oss si – Island. Ville du da segle dit i en liten båt, gå i land langt unna Reykjavik, finne en enfoldig bonde, som ikke eier politisk innflytelse, ta kontakt med ham mens han er helt alene og si: "Vær så snill og gå til presidenten og be henne om å oppføre seg litt mer anstendig i fremtiden."

Du sier ikke hvem du er, hvor du kommer fra eller hvilken rett du har til å komme med en slik oppfordring; du gir ham ikke et eneste bevis eller tegn ... det høres nokså latterlig ut, og omtrent like latterlig synes jeg det er å høre påstanden om at UFOene er kommet for å advare oss.

Men det finnes et annet mysterium. Da våre fedre og bestefedre så underlige objekter på

himmelen, så var det ikke flyvende tallerkener de så.

I Amerika i 1890-årene så de mystiske luftskip – og det på et tidspunkt da det ikke fantes noe slikt som luftskip i Amerika.

Og langt flere luftskip så de i England like før første verdenskrig – dette var på et tidspunkt da engelskmennene var redde for å bli angrepet av Tyskland.

I Sverige i 1930-årene (også i Norge. Red.anm.) så de mystiske fly – de så for såvidt ganske vanlige ut, bortsett fra at de kunne fly i snøstormer, i stor fart, på en måte som ingen vanlige fly kunne gjøre.

Og i 1946, på et tidspunkt da mange i vesten fryktet Russland, ble det i Norge (også i Sverige. Red.anm.) observert de mest utrolige raketter som fór over himmelen. Kunne det være russernes hemmelige våpen?

Det er her historien om Randi og vardøgerne kommer oss til hjelp. Er det mulig at jeg hadde denne opplevelsen fordi Randi kom fra Norge? Ville jeg ha opplevd noe annet hvis hun hadde vært fra Australia? Hadde jeg opplevd noe i det hele tatt?

Hadde vi spurt Randi, ville hun kanskje ha sagt at hun slett ikke trodde på vardøger – at det bare var gammel overtro – men ikke desto mindre er vardøgeret der, slik det er det for alle nordmenn. Det er en del av nordmenns kulturelle arv. Vardøgeret ligger der begravd dypt nede i nordmannens underbevissthet, uansett hvor mye bevissthet en ler av det.

Og på samme måte mener jeg at alle de underlige tingene folk har sett på himmelen, kan være speilbilder av ting som har

ligget begravd i underbevisstheten deres.

Da engelskmennene var redde for at Tyskland skulle invadere dem, hadde de hørt om Zeppelinene, og dermed så de luftskip; da nordmennene var bekymret for hva russerne kunne finne på, så de raketter; og nå i romalderen ser vi UFOer som kommer fra verdensrommet ...

Mener jeg nå å påstå at UFOer bare er et fantasiprodukt? Et ytre uttrykk for en indre redsel? Nei, jeg mener ikke å påstå noe som helst; jeg vil bare at leseren skal ha denne muligheten i tankene mens vi ser på noen andre forstyrrende aspekter ved problemet.

Det finnes mange som mener at UFOene er kommet hit for å studere vår planet. Kanskje er det bare snakk om vitenskapelig nysgjerrighet – kanskje skyldes det at de selv har planer om å invadere oss – enhver får tro hva han selv vil.

Men herregud, hvor lite effektivt de gjør det.

Sammenlikn dem med våre egne romfartere.

Når vi lander på månen, har vi med oss en mengde sofistikert utstyr. Hvert eneste minutt mens astronautene befinner seg på månen, foretar de undersøkelser og eksperimenter, de fotograferer og foretar målinger.

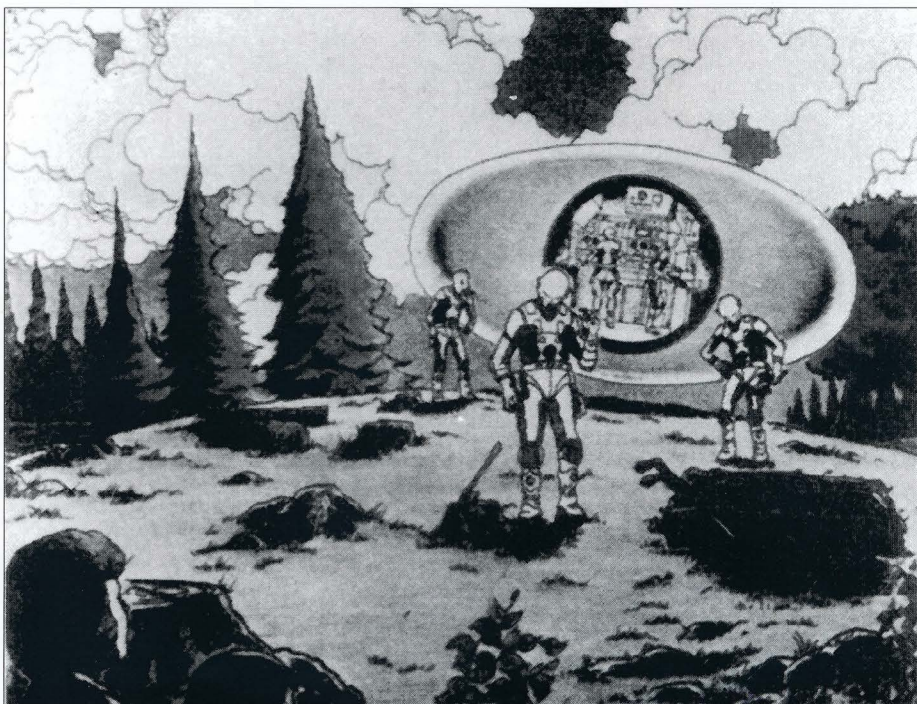
Men ufonautene oppfører seg slett ikke på den måten. Noen ganger undersøker de en avling, som for eksempel Monsieur Masse's lavendelplanter i Valensole. Eller så stjeler de en kylling, slik de etter sigende skal ha gjort i Quarouble i Frankrike. Men hvem har noensinne sett dem arbeide med innviklede instrumenter? Hvem har sett dem bruke instrumenter til å teste ditt eller måle datt med? Så hva er det egentlig de gjør?

Jeg vil heller si at de mest av alt minner om barn som leker astronauter. Men om så er tilfelle, hvordan kan vi da forklare det?

Kanskje vi nok en gang bør kaste et blikk på noe annet enn ufologien. Finnes det andre overnaturlige fenomener som tyder på barnslig oppførsel?

Ja. Vi har poltergeist-fenomenet.

Et poltergeist er noe som gjør tåpelige ting rundt omkring i huset. Det lager dumme lyder, flytter på møbler, kaster stein, banker ting i gulvet, ringer på dørklokken eller kimer med telefonen, setter fyr på gardinene og søler på gulvet. Slike ting som et rampet barn ville gjøre.



Hvem har noensinne sett ufonauter foreta noenlunde "fornuftige" undersøkelser?

Bortsett fra at det ikke kan være snakk om et barns handlinger. Det skjer for plutselig, eller mens barnet er i et annet rom, eller mens det blir holdt øye med.

Vi vet ennå ikke hva poltergeist er for noe, men det er nokså tydelig at det er et fenomen som opptrer i spesielt vanskelige perioder – særlig ofte opptrer det i forbindelse med puberteten. Det virker som om vi i slike perioder ikke har full kontroll over oss selv, det kan virke som om en del av personligheten løsriver seg utfører de merkeligste triks ved hjelp av en kraft som vitenskapen ennå ikke kjenner noe til.

Men det som skjer er alltid barnslige ting;

ting som ingen andre ville finne på, og som de dessuten ikke kunne ha gjort i noe tilfelle.

Er det mulig at ufonautenes barnslige oppførsel skyldes noe å la det samme som poltergeist-fenomenet?

Nok en gang ønsker jeg bare at leseren skal ha muligheten liggende på lur i bakhodet når vi avslutter serien i neste nummer. For jeg har flere problemer på lager – UFO-spørsmålet blir bare verre og verre å besvare jo mer man tenker på det! □

Avsluttes i neste nummer.

En godbit fra gamle dager

Av Per Ottesen

Dette sto i avisa "Dølen" (Gudbrandsdølen i Lillehammer) den 6/1-1917:

En ildkule i Ringeby

Kan den forårsake kortslutning?

Nu, da der tales om ildkuler, berettes os om en nokså pågående ildkule man for en tid siden så i Ringeby. Ildkulen kom langs Vålådalføret og lyste særdeles kraftig. Øyenvitner forklarer, at lysningen ledsages av en sterk sus og et knald som av en eksplosjon, hvorefter svart røk la sig over åstedet. En av de store sikringer i elektricitetsverket blev ødelagt.

Brukseier Langvik uttalte til vor meddelelse, at disse store sikringer sjelden pleier gå uten ved lynnedslag. Har ildkulen forårsaket kortslutningen?

Red.anm.: Innledningen til notisen tyder på at dette ikke var noe nytt fenomen. Ut fra beskrivelsen ligner det kanskje mest på kulelyn. Det skulle vært interessant å vite om flere hendelser er å finne i avisene fra dengang.

UFO observert fra fly i 1956

Av Ole Jonny Brønne

Fire menn i et fly under stjerneklar himmel. En av dem operasjonsoffiser Olav Volle, som forteller følgende:

– Plutselig dukket det opp et merkelig lys og la seg ved flyets venstre ving. Overdelen var lysende hvit mens underdelen hadde en dypere rød farge. Formen på objektet kom gradvis frem ettersom det lysende feltet ble borte. Det ble sett fire koøyer. Lyset fra disse var som vanlig stuebelysning. Skroget minnet om glødende metall. Størrelsen ble anslått til ca. 5 meter i diameter.

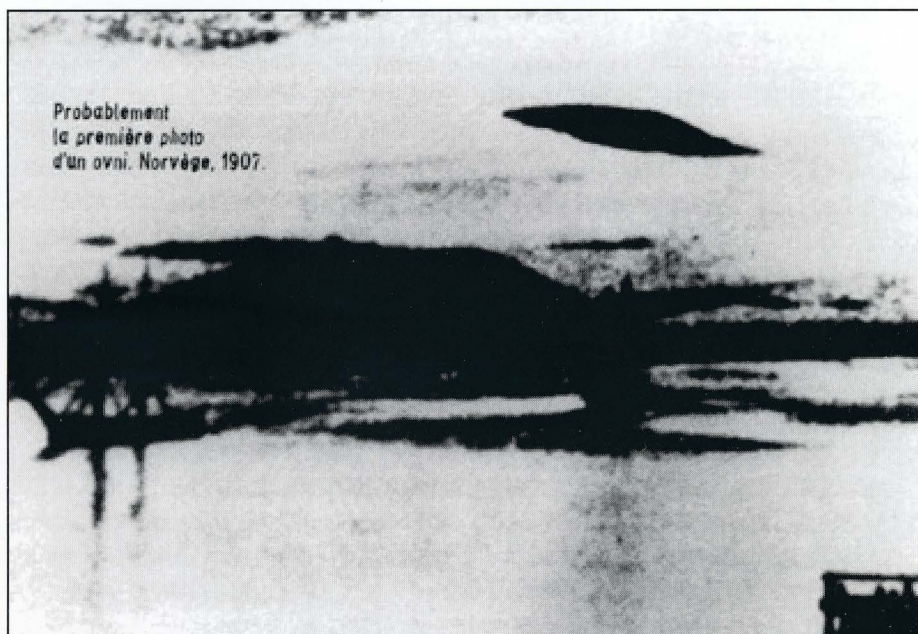
De fire vitnene var overbevist om at objektet ikke var av jordisk opprinnelse. En av flygerne brukte en morselampe (som forøvrig lyste opp skroget på UFOet) i håp om å få kontakt med objektets fører. UFOet seg da bakover fra flyet og observatørene trodde det hadde forsvunnet for godt. Plutselig hang det ved høyre ving og fulgte flyet. Etter 10 minutter blikket objektet bredsidet mot fartsretningen, lyset slukket og gjenstanden akselererte sterkt framover og oppover i 45 graders vinkel til den forsvant som en lysende prikk. Hendelsen har siden festet seg i erindringen.

Ja, det var jo ikke en dårlig historie - ikke minst pga fenomenets oppførsel! Teksten sto på trykk i "Intern Avis For NUFOC", redigert av Terje Hansen, i 1978. Rapporten mangler i UFO-Norges rapportarkiv. Vi skulle meget gjerne fulgt opp saken ved å intervju operasjonsoffiser Olav Volle og de tre andre observatørene. Dersom noen av leserne kan bidra med opplysninger så er det bare å ta kontakt.

UFO fotografert over Drøbak 1907?

Av Ole Jonny Brønne

Opprinnelig ble vi oppmerksom på eksistensen av bildet via Louis Winkler's «Catalog of UFO-like data before 1947», som ble utgitt 1984. Deretter dukket selve bildet opp på en CD-plate - «UFO II», og i boken "UFO Photographs Around The World - Vol.1" av Wendelle Stevens & August Roberts.



UFO over Drøbak 1907?

Ifølge historien ble det den 27. juli 1907 klokken 12:30 observert et objekt som svedde over et skip i Drøbak havn, hvorpå et foto ble tatt. Fotografiet har i årevis versert i forskjellige artikler og publikasjoner som et «UFO-bilde». Det har ikke vært mulig å spore opp flere detaljer eller hvem fotografen var.

Vi etterlyste informasjon om bildet blant kolleger i utlandet, blant annet via «Project 1947» epostlisten. Italienerne Giuseppe Stilo og Edoardo Russo klarte å oppspore flere italienske kilder tilbake til 1967. Der het det at bildet ble tatt 27. juli 1909 klokken 23:00. Litt forvirring med andre ord. Det viste seg raskt at både årstall og dato variert fra kilde til kilde.

Så, kort tid etter, kom meldingen fra portugiseren V-J Ballester-Olmos. Han had-

de funnet den opprinnelige kilden til bildet!

Den franske astronomen J. Gauzit hadde skrevet en artikkel («Hva vet vi om atmosfærens øverste deler?») i juni 1946, der det samme bildet var med. Det vil si, HELE bildet - og ikke bare det utsnittet som har blitt utgitt som et UFO-bilde siden 1967. Fotografiet er riktignok fra Drøbak 1909, men viser rett og slett nattlysende skyer (noctilucens) - derfor virker de små skyene i forgrunnen såpass mørke. Fotografiet ble tatt av Professor Carl Størmer*, som i tidsrommet 1908-12 hadde opprettet separate stasjoner for å fotografere og måle nordlysets høyde ved triangulering. Den ene stasjonen var således lokalisert i Drøbak.

*1874-1957, norsk matematiker og nordlysforsker, prof. i matematikk ved Universitetet i Oslo 1903-46. Gjennomførte et stortilt observasjonsarbeid for å kartlegge nordlysets opptreden og karakter, beskrev og systematiserte de forskjellige nordlysformer og utgav et fotografisk nordlysatlas. Startet 1909 et observasjonsprogram for å samle data som kunne sammenlignes med hans teoretiske resultater. Ved å benytte to eller flere separate stasjoner forbundet pr telefon, gjorde koordinerte fotografier det mulig å måle posisjon og form på nordlys i atmosfæren. Senere organiserte han et permanent nettverk av stasjoner i Norge for studiet av nordlys og spesielle typer skyer (Kunnskapsforlaget Fokus 2001, Encyclopedia Britannica 2002). □



FIG. 1. — NUAGES LUMINEUX NOCTURNES (PHOTOGRAPHIE OBTENUE PAR LE PROFESSEUR C. STÖRMER, PENDANT LA NUIT DU 27 AU 28 JUILLET 1909 A DROBAK, A 30 KILOMÈTRES AU SUD D'OSLO)

Her er HELE bildet, og utsnittet av «UFO-bildet» er markert.



SI CERCANO DOCUMENTI - Per tentare di spiegare il fenomeno dei «dischi» si è fatto ricorso ad ogni genere di documenti storici, alcuni dei quali abbiamo pubblicato. Questo è uno dei più curiosi: si tratta di una foto scattata alle 23 del 27 luglio 1909 a Drobak, in Norvegia. La fascia di nubi chiare che si vede sul fondo aveva una quota di 74, 82 e 92 km., assai elevata rispetto all'ordinario comportamento delle nuvole. Il fenomeno è ancora oggi un mistero.

Ble til UFO i Italia 1967.

Kilder:

«OVNI certain, probable ou explique?», Les Mysteres De l'Est, 6/2001, side 90-92.

Louis Winkler: Catalog of UFO-like data before 1947 - Part I., 1984, side 35.

Wendelle Stevens & August Roberts: UFO Photographs Around The World - Vol.1, side 13+217.

UFO II (CDROM).

Official UFO, v 1/n 13.

Turris & Fusco: Obiettivo Sugli UFO. 1975, side 30.

Franco Bandini: Il mistero dei dischi volanti. Firenze 1971, side 98.

Franco Bandini, La Domenica del Corriere, 20. mars 1967, side 50.

J. Gauzit: «Que savons nous des très hautes couches de l'atmosphère terrestre?» [Hva vet vi om atmosfærens øverste deler?], «Science & Vie», No.345/juni 1946, side 263-274.

Websider:

http://www.tje.net/para/ce/1907/1907_07_27a.htm

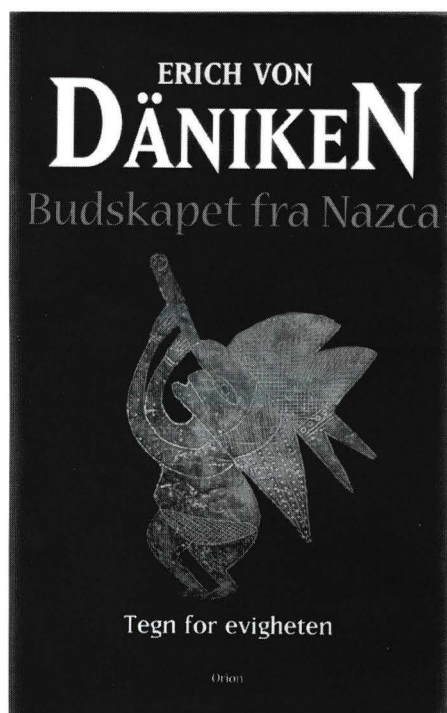
<http://skullspace.com/ufo1907.htm>

<http://membres.lycos.fr/rr0/1907.html>

<http://www.ufoto.org/> (rapport nr.216)

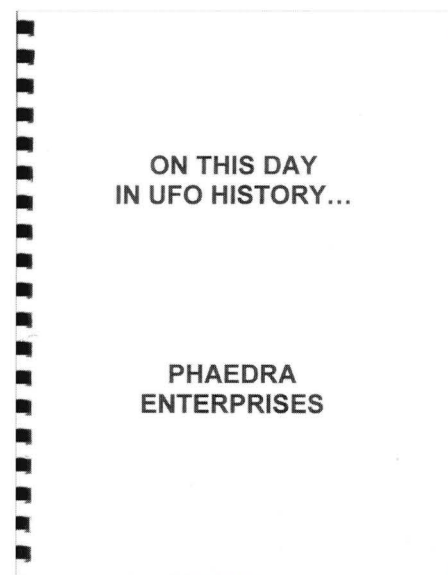
UFO-materialer fra UFO-Norge

Her gjelder det å være kjappe, for beholdningen vår minker!



Däniken: Budskapet fra Nazca 150,-

Boken forteller om Nazcasletten i Peru. Hva ønsket forfedrene våre å formidle med disse merkelige tegningene? Hadde de en hensikt med det de lagde, og er den fremdeles aktuell i dag? Forfatteren forteller her om sine siste oppdagelser og konkluderer med at det vi hittil har blitt servert om Nazcas mysterier, er oppspinn. Nye fargefotografier avdekker linjer og figurer som ikke tidligere er blitt omtalt.



On This Day in UFO History 50,-

67-siders hefte med en UFO-historie for hver dag i året.

Willy Ustad: Roswell-mysteriet 150,-

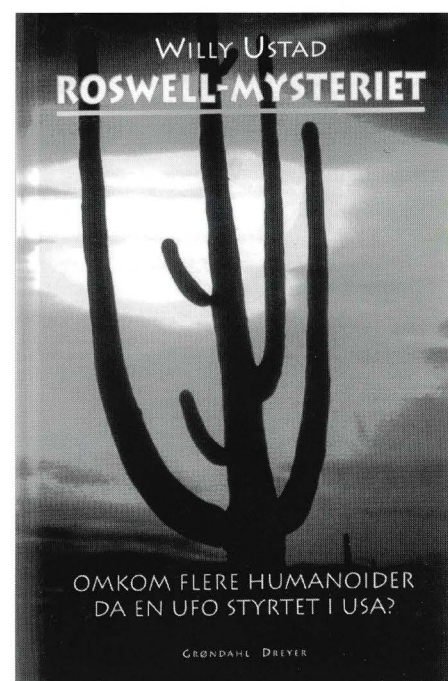
På TV kunne man for en tid siden se hvordan humanoider - det man mener er vesener fra en fremmed klode - ble operert av amerikanske forskere i all hemmelighet. Dette skal ha foregått rundt 1947 etter at et ukjent fartøy angivelig styrtet nær den lille byen Roswell i New Mexico.

Forfatteren, som bl.a. har bakgrunn som kaptein i forsvaret, ser her på Roswell-mysteriet og analyserer det som hendte. Var det et amerikansk - eller russisk - prøvefly? Var det en UFO fra en fjern planet? Eller var det en værballong?

Mye kan tyde på at det virkelig var en UFO som styrtet i Roswell, og at det er kunnskaper fra denne som ligger til grunn for de merkelige flygende gjenstandene som testes i dypeste hemmelighet over USAs best bevoktede prøveområde - High Security Test Area S4 i Nevadaørkenen - helt fram til i dag.

U.S. Air Force gikk fort ut med en dekkhistorie, men var det rett og slett for å skjule

at amerikanerne drev med utprøving av hemmelige flytyper? Eller at man ville skjule at man hadde funnet en UFO og noen humanoider? Forfatteren forteller i detalj hvordan forsvaret kan konstruere dekkhistorier og dermed kan fjerne en sak fra arkiver. Spennende som en roman, og med mange opplysninger som gjør deg selv i stand til å gjøre deg opp en mening om gåten i Roswell. Boken er innbundet.



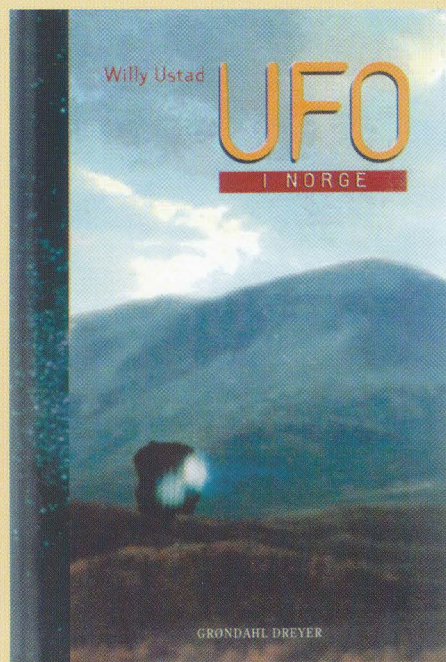
Willy Ustad: UFO i Norge

180,-

I tett samarbeid med organisasjonen UFO-Norge har forfatteren Willy Ustad skrevet om UFO-observasjoner fra 1500-tallet til i dag over hele landet. UFO er forkortelse for «uidentifisert flygende objekt». Norge har svært mange fysiske spor etter UFOer i forhold til hva man har funnet i andre land. Norske og utenlandske forskere har lenge undersøkt de gåtefulle lysfenomenene i Hessdalen, foreløpig uten å finne noen forklaring. Flere nordmenn sier at de er tatt med ombord i UFO-fartøyer. Mange har møtt merkelige skapninger som de hevder kommer fra en UFO.

UFOer er sett utallige ganger av både prester, politifolk, flyvere og yrkesmilitære - alle det man vil kalle troverdige personer. Men hva er det de har sett? Kommer UFOene

fra andre planeter, er de hemmelige våpen, fri fantasi eller rett og slett naturfenomener? Forfatteren presenterer en del forklaringsmodeller, og forteller hvilke feilkilder man skal være oppmerksom på hvis man skulle se et merkelig objekt på himmelen. Boken er innbundet.



Tidligere årganger av «UFO».

150,-

Vi sender ut årganger av bladene så lenge de varer.

Årgang 1995, 1997, 1998, 1999, 2000, og 2001 er komplette.

Årgang 1996 består av nr.1 og nr.3/4 - nr.2/1996 er utsolgt.



Alle priser pluss porto evt. oppkrav

UFO-Norge

Bygdøy Allé 117B

0273 Oslo

Tlf.: 22549949 / 99031699

bestilling@ufo.no

Giro: 2470 17 11390

Vann på Mars!

Av cand.mag. Eirik H. Devold

Instrumenter om bord på NASA's romsonde Mars Odyssey har avslørt mer vann-is under overflaten på den røde planeten enn forskerne forventet. Og vann er som kjent en forutsetning for liv i universet...

De overraskede forskerne har funnet enorme mengder av "en nedgravd skatt" like under overflaten på planeten Mars - nok vann til å fylle over det dobbelte av Lake Michigan. Og dette er muligens bare "toppen av isfjellet"!

"Dette er virkelig noe", sier William Boynton ved University of Arizona. "Dette er det beste beviset vi har for frosset vann under overflaten på Mars" og han legger til: "Vi har virkelig funnet mye mer is enn vi noen gang hadde ventet".

Boynton har hovedansvaret for en gruppe instrumenter ombord på Odyssey, som samlet går under navnet gammastråle spektrometeret (GRS - Gamma Ray Spectrometer). GRS inneholder også et nøytronstråle spektrometer, og har kartlagt Mars siden februar 2002. De har oppdaget "strålende tegn" på vann-is i den øvre meteren av jord i et stort område, som omgir den røde planetens sydpol.

"Det er bedre å karakterisere dette som skitten is enn som skitt med is i", bemerker Boynton. "Den hydrogenmengden som er oppdaget, tilsvarer at det er 20-50% is målt ved masse i de lavere lag. Siden stein har en høyere tetthet enn vann, tilsvarer dette over 50% vann-is målt ved volum. Dette betyr at dersom man varmet opp en full bønne med denne isrike polar-jorden, så ville man få over en halv bønne med flytende vann".

Hvordan oppdager GRS vann-is under overflaten fra en bane rundt Mars? Jo, når kosmiske stråler fra verdensrommet treffer Mars' overflate, så rekosjeres det gammastråler og nøytroner fra denne overflaten. GRS-instrumentene kan oppdage denne strålingen og måle dens energi.

Disse data vil avsløre hvilke grunnstoffer som finnes i overflaten. Forskerne er spesielt interessert i hydrogen, en av byggesteinene i H₂O (vann).

Temperaturen på Mars varierer mellom -133°C og +27°C. Siden hydrogen sannsynligvis er tilstede i form av vann-is, kan GRS måle mengden av permanent vann-is i bakken og hvordan den eventuelt varierer med årstidene.

Instrumentene, som utgjør GRS-gruppen, kan registrere sammensetningen av stoffer ned til 1 meter under overflaten. Ved å kombinere ulike data fra instrumentene konkluderte Odyssey-teamet med at hydrogenet ikke er likt fordelt i den øvre meteren under overflaten men er mest konsentrert i et lavere lag.

Teamet oppdaget også at de hydrogenrike regioner er lokalisert i meget kalde områder, der isen skulle være stabil. Denne sammenhengen mellom regioner med stort hydrogeninnhold og med stabile betingelser for is, fikk forskerne til å konkludere med at hydrogenet faktisk forekommer i form av is. Det isrike området befinner seg opp til ca. 60 cm under bakken ved ca. 60 grader sydlig bredde og stiger til ca 30 cm under overflaten ved ca. 75 grader sydlig bredde.

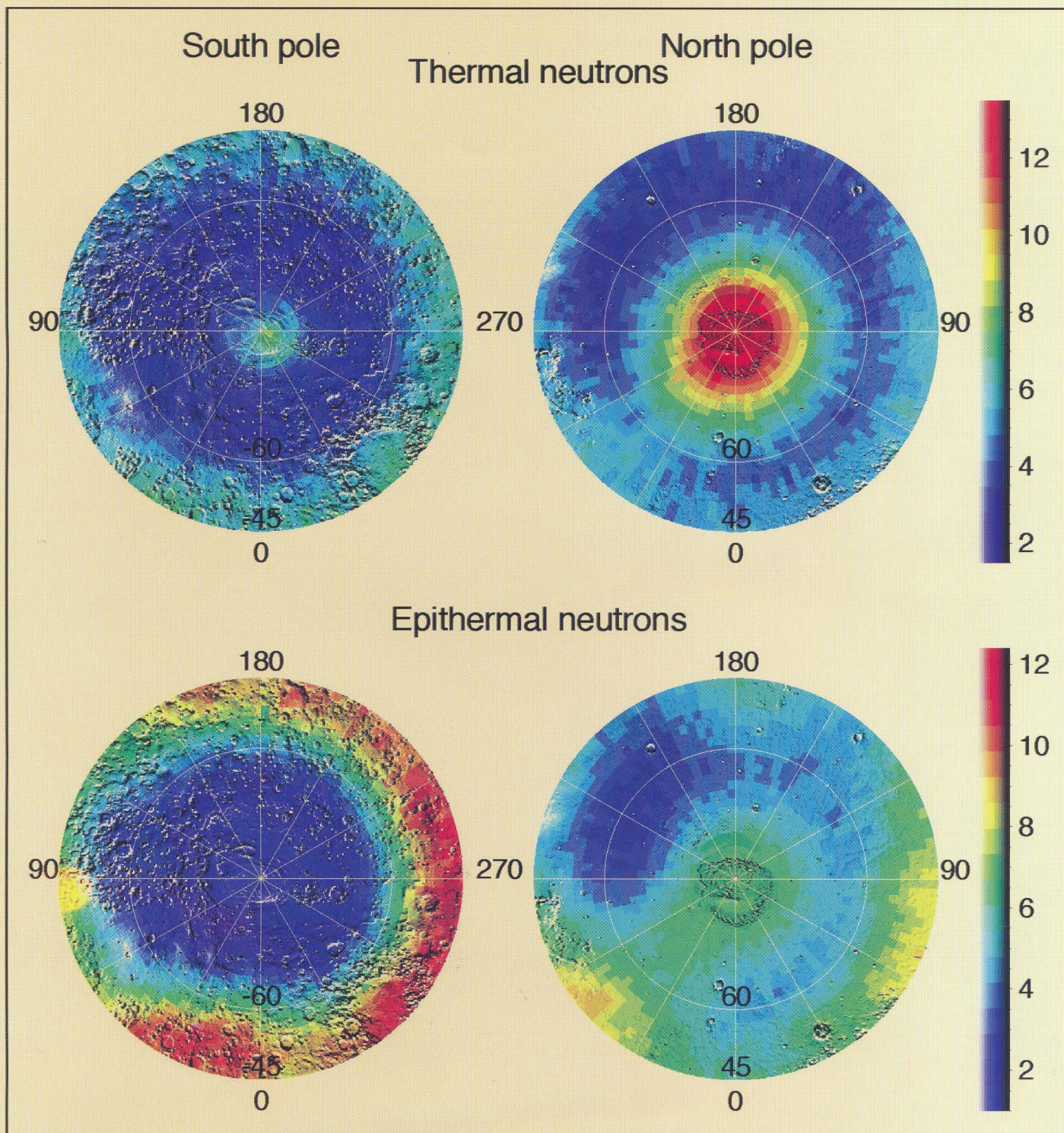
William Feldman, den hovedansvarlige for GRS' nøytronspektrometer ved Los Alamos National Laboratories, uttaler at "Sporene etter begravd hydrogen, som vi kan se i de sydlige polare områder, kan også registreres i nord, men ikke i områder så nære polen. Dette skyldes at de nordligste polare områder akkurat nå er så kalde at de er dekket av frosset CO₂ (tørris). Våre seneste nøytron-

stråle-målinger indikerer, at når våren kommer til de nordlige områder og kulden avtar (slik at tørrisen fordampes) så vil hydrogenrik jord komme tilsyne".

"Vi har en tid antatt at Mars en gang hadde store mengder vann nær overflaten", sier Jim Garvin, en forsker ved NASA hovedkvarterets Mars-program. Men hvor ble det av alt vannet? Og hvilke konsekvenser kan dette ha hatt for liv på Mars? "Måling og kartlegging av den is-rike jorden i de polare regioner på Mars, slik Odyssey forskerne har gjort, er et viktig puslespill", hevder Garvin, "men vi må fortsette letingen, kanskje dypere ned i grunnen, for hva har hendt med resten av det vannet vi tror at Mars en gang hadde?"

"Mars har overrasket oss igjen", sier Stephen Saunders, Odysseys prosjektforsker ved NASA's Jet Propulsion Laboratory. "Disse tidlige resultatene fra gammastråle-spektrometeret er bedre enn vi noen gang forventet". □

Kilde : www.nasa.gov



I disse kunstig fargede kart over polene på Mars, er de hydrogenrike områdene markert med mørkeblått.

Nasjonale medier unngår UFOer

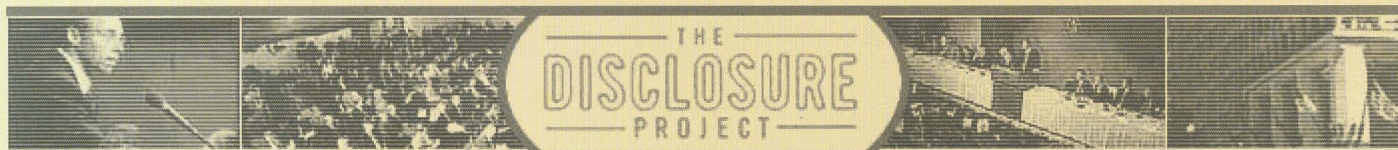
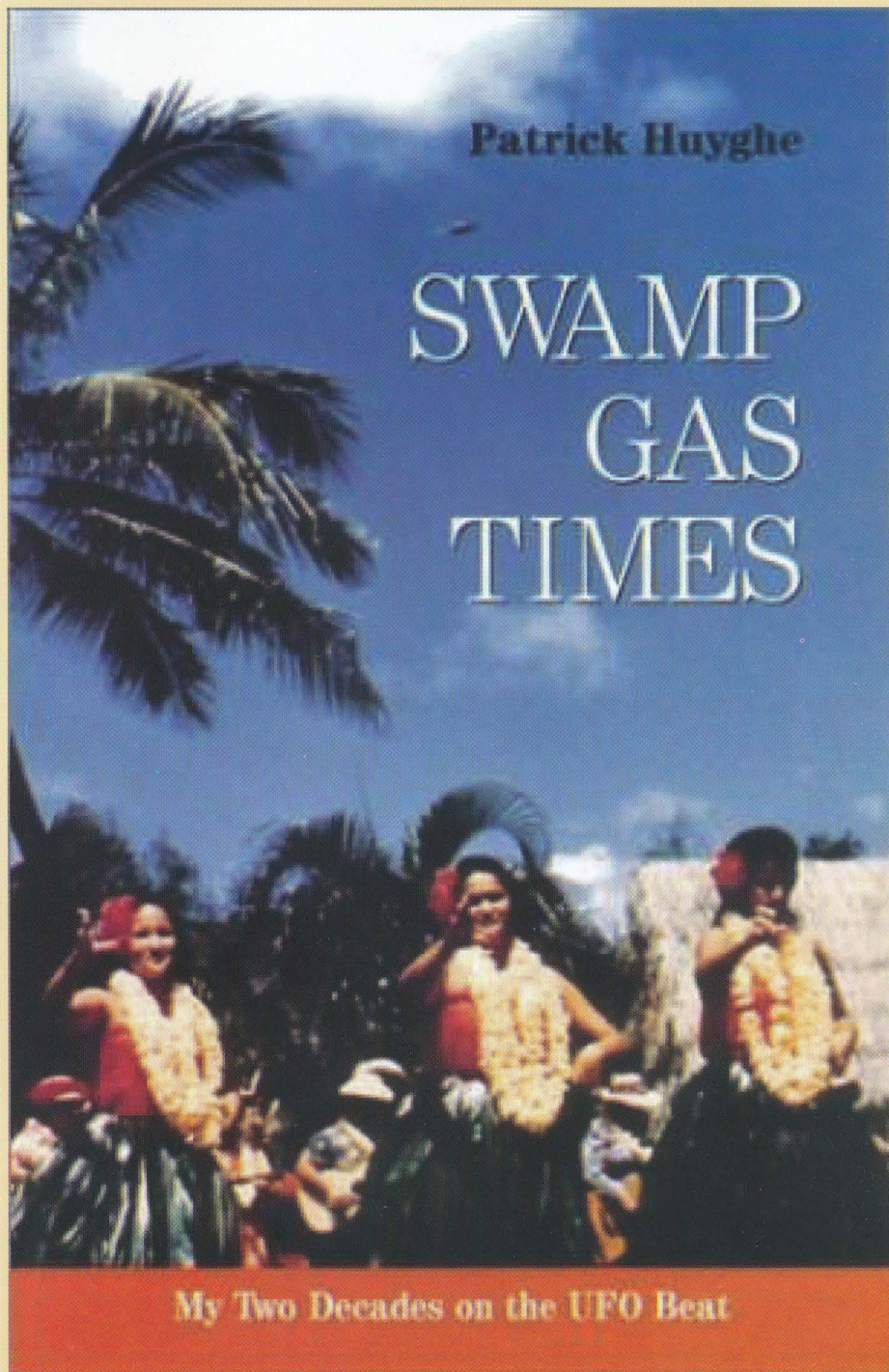
Av Billy Cox / People

I anledning av at det nå er vel ett år siden The Disclosure Project fant sted - den store UFO-høringen i Washington i mai i fjor - bringer vi denne artikkelen fra avisen *Florida Today*. Vi har tidligere omtalt hendelsen i dette tidsskrift (blant annet i Presseklipp i henholdsvis nr. 2-3 og 4 2001). Vi påpekte da spesielt fraværet av nyhetsdekningen i de store mediene i USA - et faktum som denne artikkelen tar for seg og prøver å gi en forklaring på.

Det var en stor subkulturell happening i Washington D.C. for et år siden [9. mai 2001] da en gruppe som kalte seg The Disclosure Project hadde satt i gang en aksjon for å prøve å gjøre slutt på den regjeringsstyrte hemmeligholdelsen av uidentifiserte flygende tallerkener. Målet: Åpne kongresshøringer. Clouet var å invitere 20 vitner, hvor noen av dem hadde med seg regjeringsdokumenter og kom med vitneutsagn så overbevisende at media ikke på noen måte kunne overse dem.

Det er ingen tvil om at noen av de paneldeltakerne som møtte frem i Den nasjonale presseklubben kunne skilte med detaljert innsyn til UFO-fenomenet og dets følger overfor den nasjonale sikkerhet. For eksempel kunne den pensjonerte kapteinen i Luftforsvaret, Bob Salas, avsløre hvordan UFOer hadde brutt kontakten til 10 Minuteman atomraketter ved Den strategiske luftkommandoens rakettsiloer i Montana i 1967. Tidligere sjef i Havarikommisjonen ved Den føderale luftfartsadministrasjonen, John Callahan kunne presentere fotokopier av rapporter innhentet av CIA som beskrev en halvtimes nærkontakt mellom et rutefly og et UFO utenfor Alaska i 1986.

Den påfølgende mangel på respons fra landsdekkende medier kom ikke som noen overraskelse på to journalister som har overvåket denne dynamikken gjennom flere år. Hva de fleste amerikanere ikke forstår, fremholder Terry Hansen og Patrick Huyghe, er at når det gjelder nasjonale sikkerhets-spørsmål er de store mediers image som offentlige vaktbikkjer lite verdt. Kast inn



UFOer i debatten og denne fasaden blir en myte.

Fra rekrutteringen av Scripps-Howard redaktør John Sorrels og forleggermagnaten John Knight til Det amerikanske kontoret for sensur under krigen, til New York Times' ødeleggelse av sine egne rapporter vedrørende CIAs kupp i Guatemala i 1954, kan det spores et repeterende mønster. Terry Hansen beskriver i sin bok *The Missing Times: News Media Complicity in the UFO Cover-up* ("Manglende nyheter: Nyhetsmedienes medskyldighet i UFO-hemmeligholdelsen") dette mønsteret hvor media, i hemmelighet, stundom mer enn gjerne samarbeider når det gjelder konvensjonelle hemmelige operasjoner. At en slik dobbelthet også inkluderer UFO-fenomenet burde ikke være særlig overraskende, men likevel er det det.

Ta for eksempel korrespondansen som ble oppdaget ved Smithsonian Institution i 1997 mellom tidligere medlemmer av det CIA-støttede Robertson panelet. Det ble opprettet i 1953 for å marginalisere UFOer etter at et voksende antall rapporter begynte å vekke medias oppmerksomhet, og panelet anbefalte å latterliggjøre vitner for å prøve å stanse strømmen. (Se også artikkelen "UFO-bølgen over Washington i 1952" annet sted i dette nummer, red.anm.)

I 1966, kort tid etter at man i et "CBS Reports" nyhetsprogram hadde presentert UFO-fenomenet og betegnet vitner som hallusinerende eller upålitelige, skrev Thornton Page, medlem av Robertson panelet, til den forhenværende sekretæren Fred Durant at han hadde "hjulpet til med å organisere CBS TV-showet i henhold til Robertson panelets konklusjoner." Verten i dette showet: Walter Cronkite, også kjent som Den mest pålitelige Mann i Amerika.

Fra sitt hjem i Bainbridge Island, Washington, uttaler Hansen at skjematisk tenkning fremdeles gjennomsyrrer de gamle mediene. "Disclosure prosjektet var en bemerkelsesverdig nyhet, med personer på høyt nivå som brøt sine taushetsløfter," sier Hansen. "Lokale og regionale medier rundt omkring i landet behandlet den som om det skulle være en vanlig sak, men de nasjonale nyhetsmediene og PBS, i praksis ignorerte den.

"Denne saken kunne blitt dekket akkurat nå. "60 Minutes" kunne virkelig slått den stort opp ved å intervjuer pensjonerte passasjerflygere som ikke er redd for å snakke om hendelser og nesten-kollisjoner. Men de store mediene venter på grønt lys fra Det hvite hus eller Pentagon.

Imidlertid uttaler Patrick Huyghe, forfatter av boken *The Swamp Gas Times: My*

Two Decades on the UFO Beat ("Myrgass Tidende: Mine tyve år på UFO-jakt"), at nyhetsformidlere kanskje til syvende og sist blir nødt til å konfrontere fenomenet, enten de vil eller ei. Han nevner UFO-rapportene den 15. juli [2001, red. anm.] nær Carteret, New Jersey, som et mulig scenario.

Kort etter midnatt begynte en radar på den nærliggende Newark internasjonale flyplass å spore mer en et dusin lys i luftrommet over flyplassen, som syntes å fly i vekslende formasjoner. Bilister på New Jersey Turnpike-motorveien kjørte inn til siden for å se på luftshowet; mer enn 100 vitner ble senere identifisert. En forespørsel med hjemmel i Freedom of Information Act (Loven om fri informasjon) fra National Institute for Discovery Science i Las Vegas avslørte at ingen av objektene på radarskjermene hadde transpondere.

"Forestill deg nå at noe lignende hadde skjedd over en større by to måneder senere, etter 11. september, da vi alle befant oss i en tilstand av høy beredskap," sier Huyghe

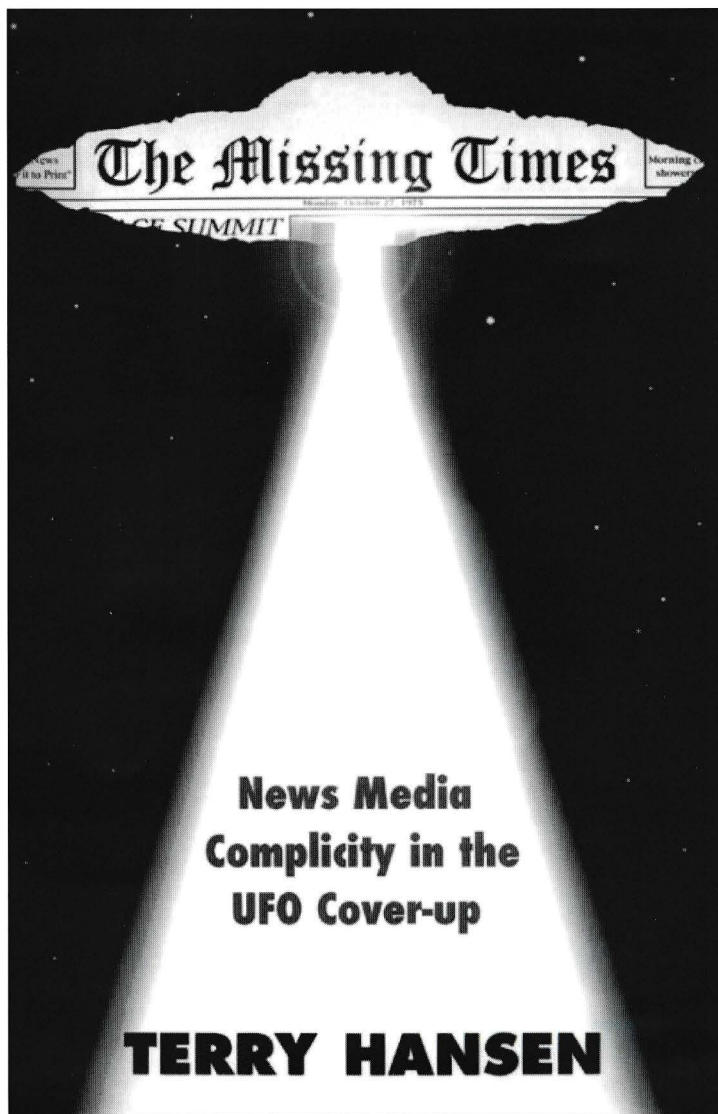
fra sin leilighet i New York. "Russerne klarer aldri å ramme oss på amerikansk jord under den kalde krigen. Terroristene har demonstrert deres mulighet til å gjøre akkurat dette. Hvis vi får en hendelse av samme type som ved Carteret, kan da mediene tillate seg å overse den og si "Å, det er bare UFOer"? Jeg tror ikke det."

Selv i et slikt tilfelle mistenker Hansen at sikkerhetsapparat og hemmeligholdelse ville forbli uendret.

Det hele kunne muligens koke ned til det faktum at de ikke vet hva som foregår, at slike ting muligens skjer og at de kan ikke gjøre noe med det. Men dette er en uakseptabel situasjon overfor publikum når du prøver å gi et inntrykk av at du har kontroll. Den 11. september fant vi ut at de ikke har det." □

Kilde:
Florida Today, 7. mai 2002

Oversettelse:
Mentz Kaarbø



De er laget av kjøtt

av Terry Bisson

«De er laget av kjøtt.»

«Kjøtt?»

«Kjøtt. De er laget av kjøtt.»

«Kjøtt?»

«Det er ikke tvil. Vi plukket opp flere fra forskjellige områder av planeten, tok dem ombord i våre rekognoseringsfartøy, og undersøkte dem tvers igjennom. De består av 100% kjøtt.»

«Det er umulig. Hva med radiosignaler? Meldingene til stjernene?»

«De bruker radiobølgene for å snakke, men signalene kommer ikke fra dem. Signalene kommer fra maskiner.»

«Så hvem lagde maskinene? Det er dem vi vil kontakte.»

«De lagde maskinene. Det er hva jeg forsøker å fortelle deg. Kjøtt lagde maskinene.»

«Det er latterlig. Hvordan kan kjøtt lage en maskin? Du ber meg om å tro på selvbevisst kjøtt.»

«Jeg ber deg ikke tro det, jeg forteller deg det. Disse vesenene er den eneste selvbevisste rasen i den sektoren og de er laget av kjøtt.»

«Kanskje de ligner på orfoleiene. Du vet, en karbon-basert intelligens som gjennomgår et kjøtt-stadie.»

«Niks. De er født som kjøtt og de dør som kjøtt. Vi har studert dem over flere av deres livsløp, noe som ikke tok særlig lang tid. Har du noen formening om hvor kort livsløpet til kjøtt er?»

«Spar meg. Okay, kanskje de er bare delvis kjøtt. Du vet, liksom weddilei. Et kjøtt-hode med en elektron-plasma hjerne inni.»

«Nix. Vi har tenkt på det, siden de hadde kjøtt-hoder, liksom en weddilei. Men jeg sa jo, at vi hadde undersøkt dem. De er kjøtt hele veien tvers igjennom.»

«Ingen hjerne?»

«Å ja, det er en slags hjerne. Det er bare det at hjerne er laget av kjøtt! Det er hva jeg har forsøkt å fortelle deg.»

«Så ... hva er det som tenker da?»

«Du forstår fremdeles ikke, gjør du vel? Du nekter å relatere til hva jeg forteller deg. Det er hjernen som tenker. Kjøttet.»

«Tenkende kjøtt! Du ber meg om å tro på tenkende kjøtt!»

«Ja, tenkende kjøtt! Selvbevisst kjøtt! Kjøtt som elsker. Drømmende kjøtt. Kjøtt-

ter er selve poenget her! Skjønner du nå eller må jeg starte på nytt?»

«Du godeste. Du er seriøs altså. De er laget av kjøtt.»

«Takk skal du ha. Endelig. Ja. De er så visst laget av kjøtt. Og de har forsøkt å komme i kontakt med oss i nesten hundre av deres år.»

«Omigod. Så hva er det dette kjøttet vil da?»

«Først vil det prate med oss. Så regner jeg med at det vil utforske Universet, kontakte andre selvbevisste, bytte idèer og informasjon. Det vanlige.»

«Vi skal altså snakke med kjøtt.»

«Det er meningen. Det er meldingen de sender ut med radio. "Hallo. Er det noen der ute. Noen hjemme." Den slags ting.»

«De kan virkelig snakke altså. De bruker ord, idèer, begreper?»

«Å, ja. Bortsett fra at de gjør det med kjøtt.»

«Jeg trodde du nettopp sa at de brukte radio.»

«Det gjør de, men hva tror du er på radioen? Kjøttlyder. Du vet når du slår på kjøtt, da lager det lyd? De snakker ved å slå kjøttet mot hverandre. De kan til og med synge ved å presse luft mellom kjøttet deres.»

«Du godeste. Syngende kjøtt. Dette er alt for mye. Så hva anbefaler du?»

«Offisielt eller uoffisielt?»

«Begge.»

«Offisielt så er vi nødt til å ta kontakt, ønske velkommen og logge alle selvbevisste raser og multivesener i denne sektor av Universet, uten fordommer, frykt eller fordeler. Uoffisielt, så anbefaler jeg at vi sletter loggene og glemmer hele greia.»

«Jeg håpet du ville si det.»

«Det kan virke rått, men et sted går det en grense. Vil vi egentlig ha kontakt med kjøtt?»

«Jeg er hundre prosent enig. Hva er det å si? "Hallo, kjøtt. Hvordan går det?" Men vil dette gå i orden? Hvor mange planeter er det snakk om her?»

«Bar en. De kan reise til andre planeter i spesielle kjøtt-containere, men de kan ikke leve på dem. Og siden de er kjøtt, kan de bare reise gjennom C-rom. Hvilket begrenser dem til lyshastigheten og gjør at mulig-

heten for at de noensinne skal kunne opprette kontakt veldig liten. Mikroskopisk, faktisk.»

«Så vi bare later som om det ikke er noen hjemme i Universet.»

«Nettopp.»

«Slem. Men du sa det selv, hvem vil vel møte kjøtt? Og de som har vært ombord i rekognoseringsfartøyene våre, de du har undersøkt? Du er sikker på at de ikke vil huske noe?»

«De vil ikke bli trodd hvis de gjør det. Vi gikk inn i hodene deres og glattet ut kjøttet slik at vi bare vil være en drøm for dem.»

«En drøm for kjøtt! Hvor besynderlig hensiktsmessig, at vi skulle være en drøm for kjøtt.»

«Og vi markerte hele sektoren som ubebodd.»

«Bra. Enighet, offisielt og uoffisielt. Sak avsluttet. Noen andre? Noen interessante på den siden av galaksen?»

«Ja, en ganske blyg men søt hydrogen kjerne cluster-intelligens i en klasse ni stjerner i sone G445. Var i kontakt to galaktiske rotasjoner siden, ønsker å være vennlig igjen.»

«De ombestemmer seg alltid.»

«Og hvorfor ikke? Tenk deg hvor uutholdelig, hvor totalt kaldt Universet ville være hvis man var helt alene ...» □

Kilde:

Omni, april 1991. "They're made out of meat".

Gjengitt etter tillatelse fra forfatteren - <http://www.terrybisson.com/>.

Oversettelse:

Ole Jonny Brønne

Luftforsvarets UFO-rapporter.

På de neste 3 sidene kan dere se hvordan Luftforsvarets UFO-rapportskjema ser ut. Det følger logisk at det også eksisterer ferdig utfylte skjemaer. UFO-Norge lurer fortsatt på hvor Luftforsvarets arkiv befinner seg.

Avhørsrapport - Flyvende Objekter

Navn:		Fødselsnr:
Adresse:	Yrke:	
Telefon nr:		
Tid og sted for observasjonen:		
Hva ble observert:		
Andre observatører: Navn:		
Adresse:		
Sted (Kart ref) til Observatøren da observasjonen ble gjort:		
Gjøre mål under observasjonen:		
Hvor ble observasjonen gjort (Kart ref):		
Retning:		
Høyde:		
Avstand fra standplass:		
Hva ble observert: Beskrivelse og /eller skisse av registrerte former: Farger: Reflekser i overflater osv: Objektet skissert fra siden:		

Objektet skissert bakfra/forfra:
Antatte dimensjoner: (Hva er benyttet som referanse?)
Bevegelse: Retning: Hastighet:
Assosiert lys/røyk/lyd osv:
Er lignende observert tidligere:
Hva tror avhørte at objektet var:
Andre opplysninger(Før/etter observasjonen):
Hva baseres høyde/avstands info på:

Hvor lang tid tok observasjonen:
Antatt fart:
Hvordan ble farten anslått:
Hindringer i synsfeltet: (Eventuelt nyttet som ref)
Ble observasjonen gjort med terreng/himmel/sjø/fjell som bakgrunn:
Hva førte til at oppmerksomheten ble fanget: (Lys/lyd/skygge/anvist av annen person ol.)
Ble observasjonen diskutert med andre: (Umiddelbart/like etterpå/senere)

Tallerkener full av hemmeligheter

Del 2

Vi fortsetter her vår artikkelserie om UFO-bølgen over Washington sommeren 1952.

For CIA var det å avgjøre hvorvidt hendelsen over Washington i 1952 kunne avskrives som et tilfelle hvor naturen hadde spilt et puss med primitiv radarteologi, bare halvparten av problemet. Helt siden sommeren 1947, da en pilot flygende over Mount Rainier i staten Washington påsto å ha observert ni tallerkener i en hastighet på rundt 2700 km/t. [Kenneth Arnold, red.anm.], hadde antallet UFO-observasjoner stadig vært økende.

CIA hadde overvåket strømmen av innkommende UFO-rapporter etter observasjonen ved Mount Rainier og var i ferd med å forberede en større undersøkelse. Ifølge Curtis Peebles bok *Watch the Skies* fra 1994, ble det i en rekke topphemmelige interne CIA-dokumenter, utstedt i månedene etter observasjonene i Washington advart mot økende frykt for den nasjonale sikkerhet: "En rimelig stor andel av befolkningen er mentalt forberedt på å akseptere det utrolige. I dette faktum ligger også muligheten for massehysteri og panikk... Kanskje skulle vi, ut fra et etterretningsmessig ståsted, være observant på alt som kan indikere mulige sovjetiske aksjoner som kan dra fordel av den amerikanske opinionens aksept."

CIA's andre hovedbekymring var av ren militær art: "Vårt luftforsvars varslingsystem," het det i et internt dokument fra CIA, datert august 1952, "vil uten tvil alltid være avhengig av en kombinasjon av radar og visuelle observasjoner. Vi vet at Sovjet er i stand til å slå til mot USA med et luftangrep. Imidlertid er det til enhver tid kan-

skje et dusin offisielle uidentifiserte observasjoner i tillegg til mange uoffisielle. Hvordan kan vi i det øyeblikket Sovjet angriper, raskt og effektivt skille mellom spøkelser og den virkelige fienden?"

Den amerikanske regjeringen verket etter en forklaring på hva UFOene egentlig var. Ifølge Fred Durant, pensjonert testpilot i Marinen, som tjenestegjorde ved CIA's Kontor for vitenskapelig etterretning i 1952,

„ Ingen syntes å ha kontrollen med disse UFO-rapportene”, sier Durant (85) over telefonen fra sitt hjem i Raleigh, Nord-Carolina. ”Vi følte det slik at hvis vi ikke finner ut hva [UFOene] er for noe, kunne de være noe som russerne kunne bruke som våpen mot oss. Dette kan høres tåpelig ut i dag, men ingen visste hva disse tingene var.

sendte CIA en forespørsel til Det hvite hus om hvorvidt det eksisterte noen hemmelige militære aktiviteter som kunne være opphavet til UFO-observasjonene. Truman uttalte at han ikke hadde noen informasjon om slike skjulte operasjoner.

„Ingen syntes å ha kontrollen med disse UFO-rapportene Vi følte det slik at hvis vi ikke finner ut hva [UFOene] er for noe, kunne de være noe som russerne kunne bruke som våpen mot oss. Dette kan høres tåpelig ut i dag, men ingen visste hva disse tingene var”. -Fred Durant, pensjonert testpilot i Marinen.

Troen på hva som var blitt kjent som den "Utenomjordiske Hypotesen" spredte seg til de øverste nivåene i regjeringen. H. Marshall Chadwell, visedirektøren for vitenskapelig etterretning og forfatteren av et større CIA-memorandum høsten 1952 vedrørende trusselen mot nasjonal sikkerhet som UFO-hysteri kunne medføre, skrev følgende: "Observasjoner av uidentifiserte objekter i stor høyde og med stor hastighet i nærheten av større amerikanske forsvarsinstallasjoner er av en slik natur at de ikke kan tilskrives naturlige fenomener eller kjente typer luftfartøyer..."

Onsdag 14. januar 1953 samlet et CIA-

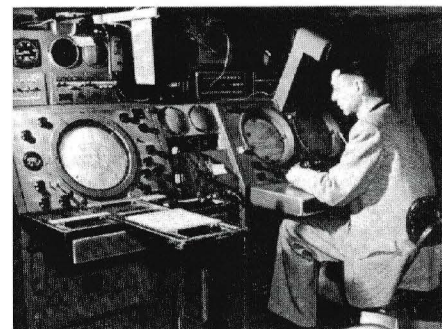
støttet team av fremstående sivile vitenskapsmenn seg i Washington for en gjennomgang av bevisene for UFO-fenomenet. Ifølge en artikkel, publisert i 1997: "CIA's rolle vedrørende undersøkelser av UFO-fenomenet 1947-90," foretok gruppen en analyse av "den mulige faren som fenomenet kunne utgjøre mot USAs nasjonale sikkerhet". Teamet fikk tilnavnet Robertson panelet, etter H.P. Robertson, fysikeren som

ledet gruppen og satt sammen i fire dager.

Robertson panelet gikk i gjennom 50 UFO-rapporter fra hele USA og så på et par filmer som viste merkelige luftfenomener. Dette var observasjoner som Air Technical Intelligence Center, den avdelingen av luftforsvaret hvor Blue Book hørte inn under, mente utgjorde den beste bevismengden for den Utenomjordiske Hypotesen.

Men de fremstående forskerne i panelet var bekymret for sitt oppdrag. "Medlemmene av panelet insisterte på at navnene deres ikke måtte komme ut," forteller Dur-

I anledning av at det i år er 50 år siden en av UFO-historiens mest markante hendelser fant sted, UFO-bølgen over Washington D.C. i juli 1952, bringer vi denne artikkelen hentet fra Washington City Paper i fjor. Observasjonsbølgen utløste en heftig offentlig debatt om UFO-fenomenet i USA, og er av de fleste UFO-etterforskere i ettertid blitt ansett som noen av de beste og mest overbevisende observasjonene med hensyn til UFO-fenomenets realitet. Første del av artikkelen ble trykt i forrige nummer.



Radarrommet ved Washington National Airport tidlig på 50-tallet.



F-94 jagerflyet, utviklet av Lockheed, fløy første gang i juli 1949. Det var av typen allværsjager og var satt opp i luftforsvaret av det amerikanske fastland i 1950-årene. Flystyrken fungerte som den første rene jet- og allværsjagerenhet for Air Defense Command (Luftforsvarskommandoen). De ble trukket ut av tjeneste i 1959.

Flyet hadde et mannskap på to, topphastighet/marsjfart på henholdsvis på 1030 og 765 km/t, aksjonsradius 2050 kilometer.

ant, som var gruppens sekretær og forfattet den avsluttende rapporten. "Luis Alvarez [panelets radar- og elektronikk ekspert] uttalte: "Disse typene [radaroperatørene] vet ikke hvordan de skal behandle utstyret." Han rakte hendene i været etter raskt å ha gått i gjennom halvparten av rapportene, og sa "Det er ingen data. Det er ingen fakta. Alt dette er bare personlige reaksjoner fra mennesker med all slags bakgrunn, og flesteparten har intet kjennskap til vitenskap eller teknologi."

Robertson panelets avsluttende rapport understreket bare CIAs bekymring for den nasjonale sikkerhet. "Den fortsatte vektlegging av UFO-observasjoner kan, i disse turbulente tider, resultere i en trussel mot de beskyttende institusjoner i samfunnet," står det. "Dette kan eksemplifiseres ved den innnevning av kommunikasjonskanalene som skjer ved irrelevante rapporter, faren som stadige falske alarmer utgjør med hensyn til det å ignorere virkelige indikasjoner på fiendtlige operasjoner, samt oppblomstringen av en usunn nasjonal mentalitet hvor oppfinnsom fiendtlig propaganda kan initiere hysterisk oppførsel, i tillegg til skadelig mistillit overfor de demokratisk valgte myndigheter."

Spekulasjoner vedrørende årsakene til UFO-observasjonene ble begrenset til møtene, noe som også ble nedtegnet av Durant. "Fornuftige forklaringer kunne foreslås for de fleste observasjonene og ved "deduksjon og den vitenskapelige metode kunne man anta at andre saker kunne bli forklart på en lignende måte," skrev Durant. "På grunn av enkelte observasjoners korte va-

rihet, samt observatørens manglende evne til å uttrykke seg klart, kunne man ikke forvente endelige forklaringer til hver enkelt rapport..."

Robertson rapporten kunne bare komme med én konkret anbefaling til CIA: Prøv å få bilagt den offentlige UFO-debatten. Ifølge CIA-artikkelen fra 1997, offentliggjort i organisasjonens halvårlege *Studies in Intelligence* ("Studier i etterretning") sto det: "Panelet anbefalte at Det nasjonale sikkerhetsrådet går imot ("debunker") UFO-rapporter og instituerer en policy med hensyn til offentlig bevisstgjøring, der man påpeker de manglende beviser for UFO-fenomenet. Panelet foreslo at man skulle bruke massemedia, reklame, forretningsorganisasjoner, skoler og til og med Disney konsernet for å få budskapet ut. I rapporten, som kom ut da McCarthy-tiden var på sitt verste, anbefalte man også at private UFO-grupper... burde overvåkes for mulige samfunnsfiendtlige aktiviteter."

Durant holder seg fremdeles til Robertson panelets resultater. "Selv etter nesten 50 år, ville jeg ikke forandre en tøddel på dens konklusjoner," sier han. "Du kan ikke motbevise det. Det finnes ingen beviser for at noen av disse observasjonene var utenomjordiske besøkende."

"Men," legger han til, "det finnes ikke bevis på at de ikke var det."

I midten av 70-årene, mer enn 20 år etter observasjonene og rapporten fra Robertson panelet, hørte en UFO-entusiast fra Washington-området ved navn Don Berliner, ad omveier følgende: En fersk studie fra Luftforsvaret hadde gått imot CAAs

(Direktoratet for sivil luftfart) forklaring på UFO-observasjoner fra bakken som luftspeilinger forårsaket av temperatur inversjoner.

Berliner, forhenværende medlem av nasjonalgarden, flyttet til Washington fra Midtvesten tidlig på 60-tallet for å gjøre en frivillig innsats, og senere også arbeide for organisasjonen National Investigations Committee on Aerial Phenomena (NICAP), den største internasjonale gruppen som studerte UFO-fenomenet i 50- og 60-årene.

For å undersøke tipset om Luftforsvarets rapport nærmere, avtalte Berliner et møte med Bill Coleman, den siste offiseren som hadde hatt stillingen som ansvarshavende for offentlig informasjon i UFO-spørsmål. Da Berliner ankom Pentagon, strømmet Colemans kolleger til kontorpulten hans for å håndhilse og ønske ham en god pensjonisttilværelse.

"Alle hans gamle kamerater hadde tropet opp for å ønske ham lykke til," sier Berliner (71), som arbeidet som freelance-journalist og forfatter med luftfart som spesialitet etter at NICAP la ned virksomheten. "Mens alle disse oberstene og majorene gikk til og fra, satt han og jeg der i tre kvarter og snakket om UFOer. Han holdt seg til Luftforsvarets offisielle linje, men fortalte meg også om sin egen observasjon: Han hadde fløyet en B-25 over USA sammen med to andre karer, da de hadde fått øye på en aluminiumsfarget skiveformet gjenstand. De bestemte seg for å fly etter den. De jaget den ned til tretoppshøyde og kom så nær som et par hundre meter før den omsider fløy vekk."

Før Berliner forlot Pentagon den dagen, overleverte Coleman ham en kopi av den rapporten det hadde gått rykter om, og som hadde tittelen *Quantitative Aspects of Mirages* ("Kvantitative aspekter ved luftspeilinger"). Emnet radar observasjoner ble ikke behandlet, men i studien fra 1969 - utført ved Luftforsvarets senter for miljømessige og tekniske applikasjoner (Air Force's Environmental Technical Applications Center) - fant man, i motsetning til hva CAA hadde konkludert med mer enn 15 år tidligere, at luftspeilinger i forbindelse med temperaturinversjoner ikke kunne være opphav til visuelle UFO-observasjoner. "Så langt," sto det, "har vi ikke vært i stand til å finne noen UFO-observasjoner som kan forklares som luftspeilinger."

Rapporten gikk i mot den vitenskapelige forklaringsmodellen bak inversjonsteorien. "Våre resultater viser tydelig at de temperaturer og temperaturgradienter som er nødvendige for å kunne produsere luftspei-

linger som opptrer ved en vinkel på en grad eller mer fra det horisontale, er svært store,” står det. ”Disse temperaturene og temperaturgradientene eksisterer ikke i vår atmosfære. Inversjonene som ble postulert av Mentzel (en vitenskapsmann som ble sitert av Luftforsvaret på pressekonferansen 29. juli 1952) ville trenge temperaturer på flere tusen grader Kelvin for å kunne gi opphav til de luftspeilinger de var satt i samband med.” I CAA-rapporten fra 1953 ble det meldt om temperatur inversjoner på bare tre grader for den 20. juli og en grad for den 26. juli 1952.

I rapporten fra Luftforsvaret fra 1969 fremholdes det at selv om inversjoner kan produsere luftspeilinger, måtte inversjonslaget være dramatisk mye varmere enn luftlaget under for å kunne forårsake en luftspeiling synlig fra bakken. ”Den typen inversjon ville gjøre at alt på bakken ble forkullet,” klukkler Berliner i sin svakt opplyste leilighet i Alexandria. ”Det ville ikke blitt noen igjen til å lage UFO-rapporter.”

Selv om Berliner var glad for at en rapport støttet av myndighetene hadde stilt spørsmålsteget ved observasjonene over Washington i 1952, så hadde det kommet halvannet tiår etter hendelsen. ”Ingen brydde seg om den,” sier Berliner. ”Det var ingen nyhet lenger.”

Selv før han fikk tak i rapporten, var Berliner mistenksom overfor myndighetenes vekslende holding til UFO-fenomenet. Som ung reporter for den nå nedlagte avisen *Telegraph* i Painesville, Ohio, hadde

North American B-25B "Mitchell"
USAF Museum



B-25 Mitchell bombeflyet var et av amerikanernes mest berømt bombefly under Den andre verdenskrigen. Det ble konstruert og bygget av North American Aviation, og fløy første gang i 1940.

Topp hastighet/marsj fart var henholdsvis på 443 og 370/t; aksjonsradius var 1930 kilometer.

var synlig fra Ohio, ifølge NICAP. Da Berliner igjen skrev til Luftforsvaret og kom med disse opplysningene, trakk de sin opprinnelige forklaring tilbake og gjorde NICAPs forklaring til sin egen.

”Hva som interesserte meg var Luftforsvarets oppførsel,” sier Berliner mens han sitter bakoverlent på sofaen med en pute stappet under hodet. ”De ga en tilfeldig forklaring til å begynne med, deretter måtte de korrigere seg selv. Noe var galt.”

En tur til Luftforsvarets arkiver i Montgomery, Alabama i 1974, hvor de nedgraderte dokumentene til Blue Book ble oppbevart, før de ble flyttet til Nasjonalarkivet senere samme år, gjorde Berliner enda mer mistenksom. I Ohio hadde han ”pratet” seg

det tidsrommet han hadde undersøkt i Ohio. ”Hvor de ble sendt,” sier Berliner, ”kan man bare gjette. Dette gjorde at jeg ble interessert i myndighetenes oppførsel.”

Etter mer enn 40 år på sporet etter UFOer, uttaler Berliner at han enda ikke tror fullt og fast på den Utenomjordiske Hypotesen. ”Jeg er ikke klar for å si definitivt at UFOer er av utenomjordisk opphav, men jeg beveger meg stadig nærmere den konklusjonen,” sier han, mens fingrene beveger seg ned armlenet på sofaen. ”Jeg vil bare ha et svar. Mysterier skal liksom kunne løses. På TV gjøres det på 40 minutter eller så. Vi har holdt på i et halvt århundre.”

De 12-13 bøkene som Berliner har skrevet - med titler som *Crash at Corona* og *Airplanes of the Future* - står stolt i en rekke på toppen av en kort bokhylle nær døren i hans enkle ungkarsleilighet. Leiligheten fungerer også som hjemmekontor for Fund for UFO Research, en gruppe som kom sammen for 20 år siden og som besto av nostalgiske, forhenværende aktive medlemmer i NICAP. Det gamle hovedkvarteret til NICAP, som ble forlatt kort tid etter prosjekt Blue Book ble lagt ned, ble revet i midten av 70-årene for å gi rom til den nordre inngangen til Dupont Circle undergrunnstasjon.

Omkring klokken 9 om kvelden ringer Berliners telefon. Han tar av røret, lytter i noen sekunder, setter seg deretter ned i en svingstol som står ved en kontorpult i mørkt tre, det eneste større møbelet i hans spartansk utrustede leilighet. Han strekker seg etter en penn, griper et tomt, hvitt ark og begynner å skrive. ”Hvor på himmelen finner det seg?...Nei, jeg kan ikke se mot nord fra mitt vindu...Er det noe mønster i blinkingen?...Er det noen andre der sammen med deg?...Kan du lage en tegning av det til meg?”

”Jeg er ikke klar for å si definitivt at UFOer er av utenomjordisk opphav, men jeg beveger meg stadig nærmere den konklusjonen.

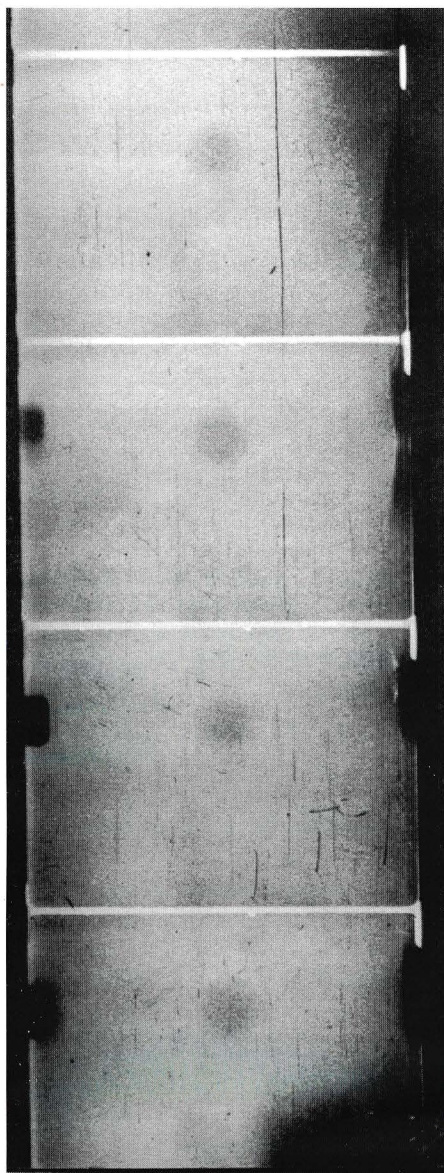
Don Berliner

Berliner nedtegnet en lokal UFO-observasjon og kontaktet Luftforsvaret for å få en offisiell forklaring. Han fremholder at Luftforsvaret fortalte ham at i følge deres info hadde en forskningsballong blitt sendt opp i området den dagen, noe som sikkert var årsaken til UFO-observasjonen. Men Berliner sier at ballongen faktisk svedde over staten Iowa da to menn uavhengig av hverandre observerte et formløst, flerfarget lys på himmelen over det nordøstlige Ohio ved soloppgang.

Han hadde også skrevet til NICAP for å få en forklaring. I et svarbrev fra den ferske gruppen, nevnte de at en vitenskapelig forskningsrakett var blitt skutt opp fra Wallops Island, Virginia, samme morgen som observasjonen fant sted. Den raketten

inn i det lokale senteret for det Sivile bakkekorpset (Civilian Ground Corps) - et nasjonalt nettverk av frivillige, drevet av regjeringen, som overvåket luftrommet etter sovjetiske fly. ”Folk gikk ut på taket og ut i parkene med kikkerter, og de sendte inn rapporter til sentrene,” sier han. ”Selvfølgelig så de ingen sovjetiske bombefly; det har aldri vært noen der. Men de så UFOer.”

Over en periode på to år gikk Berliner gjennom hundrevis av UFO-rapporter fra det nordlige Ohio ved senteret i Columbus. Men da han så gjennom dokumentene i Blue Book - som fungerte som et nasjonalt samlearkiv for UFO-rapporter fra 1951 inntil prosjektet ble innstilt i 1969 - kunne han ikke finne en eneste rapport fra



Et svevende objekt først registrert på radar og observert av personer på bakken, ble fanget på film av en jagerflyger på vei opp. Disse uretusjerte 35 millimeter filmrutene (fra jetflyets nesekamera), sendt til magasinet *TRUE* fra Luftforsvaret, ble tatt i 30 000 fots høyde, nær Wright Field flyplassen, kl. 11.00 den 20. august 1952.

Etter tre, fire minutter legger Berliner røret på og sukker. "Du får ikke mye ut av et lys sett om natten," sier han, "fordi - hva er det festet til? Jeg liker dagslysobservasjoner mye bedre. I tillegg kommer det faktum at det ikke foretok seg noe. Hvis det er et UFO, vil det la deg få vite det. Det vil gjøre noe uvanlig for at du skal få vite det."

Telefoner fra UFO-observatører er ganske sjeldne nå for tiden, sier Berliner. Om trent bare en hver annen uke. Og det har ikke vært noen større observasjonsbølge på mer enn et kvart århundre.

Faktisk påstår Berliner at han er skeptisk

til flesteparten av samtalene som kommer inn, i det han legger til at rapporter fra folk som er overbevist om at UFOer er interplanetariske romfartøyer får ham til å se rødt.

"Hvis du støter på en som påstår å ha svaret på UFO-gåten, snu og løp som ville helvete," sier han noen dager senere, mens han kjører sin støvete røde 1992-modell Toyota Tercel til en UFO-konferanse ved Anne Arundel Community College i Maryland. "Fordi de ikke vet hva de snakker om."

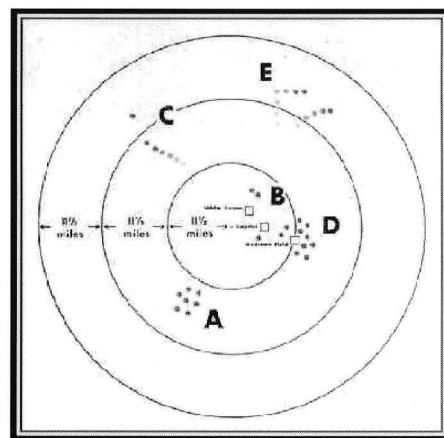
Som ikke nødvendigvis tilsier at Berliner er en skeptiker. Når man uttaler navnet Philip Klass, en pensjonert tidsskriftsredaktør og sannsynligvis det 20. århundrets mest fremtredende kritiker av den Utenomjordiske Hypotesen, farer Berliner sammen. "Jeg har grunner for å tro at Klass er en hemmelig agent for regjeringen," nærmest roper han. "Han er den eneste journalisten jeg noensinne har kjent som alltid følger regjeringens linje, uansett. Jeg har trukket meg fra TV-intervjuer fordi jeg har visst at han skulle være tilstede. Han er uten unntak hatet i hele UFO-miljøet. Han møter frem på UFO-konferanser bare fordi alle avskyr ham. Han elsker det."

En stripe med hvit tape på døren til Klass' hus i Sydvest Washington bærer teksten: "Beboeren er handikappet - trenger fem minutter for å åpne."

På toppen av en trapp som er utstyrt med en elektrisk stolløfter, sitter Klass (82) henslengt i en svingstol foran en PC på kontoret sitt. To runde askebegre, overfylt med sigarettstumper av typen Marlboro 100, står ved siden av tastaturet. En halvfull tipakning med Reese's peanut smørposer ligger på gulvet like i nærheten.

Seks måneder før observasjonene over Washington i juli 1952, ble Klass ansatt som underredaktør i tidsskriftet *Aviation Week & Space Technology*, red.anm.] i New York. En 10-årsperiode som ingeniør hos General Electric, hvor han var med på å utvikle et fjernkontrollsystem for maskinkanonene på B-29 bombefly under Den andre verdenskrig, gjorde at han tvilte på om Luftforsvaret tok UFOer særlig alvorlig. "Ikke på noe tidspunkt sa noen i Luftforsvaret eller militæret at vi burde utvikle et forsvar mot UFOer," hvisker han. En anestesilege gjorde en tabbe for fem år siden og ødela stemmebåndene til Klass. Alt han sier virker som om det er en hemmelighet.

En av Klass' tidlige artikler for *Aviation Week*, "Det var ingen tallerken, det var et ekko," ["That Was No Saucer, That Was an Echo"] oppsummerer CAA-studien fra 1953 med å konkludere med at radarobser-



Dette viser en radaroperatørs originaltegning av noen av de bevegelsene som tallerkenene utførte over Washington 20. juli 1952. Ved A kom det plutselig til syne syv ekko. To av dem (B) beveget seg i nærheten av Det hvite hus, et nær Capitol [den amerikanske kongresbygningen, red.anm.]. Ved C fløy et av dem vekk fra et passasjerfly, i nordvestlig retning (indikert med en rad ekko). Senere (D) samlet 10 stykker seg ved Andrews Field flyplassen. E illustrerer en tallerkens vinkelrette retningssending, sammenlignet med et vanlig fly.

vasjonene i Washington var forårsaket av temperaturinversjoner. Fremdeles holder han seg til den teorien. Men de visuelle observasjonene, som han i 1953 mente hadde sammenheng med luftspeilinger utløst av inversjonslag, tror han nå kan tilskrives et mye enklere fenomen: Mennesker som stirrer for intenst opp på himmelen.

"Hvis du går ut en kveld og tilbringer tre timer med å se opp på himmelen," sier Klass, "Vil du se noe ukjent. Det er en psykologisk effekt. Har du hørt om Bigfoot? I 1976 brakte *Washington Post* en artikkel om en observasjon av Bigfoot ute i skogen, enten i California eller Oregon. Neste dag kom det inn et dusin rapporter om Bigfoot i Washington-området."

Klass sier at radarteknologien i 1952 ikke var avansert nok til å filtrere ut de fleste ordinære objekter, så som fugleflokker, værballer eller temperaturinversjoner; objekter som kunne dukke opp på radarskopen. UFO-tilhengere mener at erfarne radaroperatører selv på den tid kunne se forskjell på udefinerte mål og faste, metalliske objekter. Klass er ikke enig. Det var kanskje slik at "det var to dumme operatører tilstede på innenriksflyplassen [National Airport] de kveldene," sier han. Han legger til at innføringen av digitale filtre i slutten av 70-årene medførte en sterk reduksjon av antall UFO-observasjoner på radar.

I tillegg kommer de beretningene fra Luftforsvaret som ikke kom med i Blue Book dokumentene. I 1978 mottok Klass et brev fra en pensjonert pilot i Luftforsvaret som hadde fløyet et av F-94 flyene over Washington om natten til den 26. juli 1952, den andre helgen med observasjoner over Washington. "Den ene radiosamtalen med Lt. Patterson førte til at hele hendelsen ble blåst ut av alle proporsjoner," sto det i brevet, med referanse til piloten som hadde sett "flere sterke lys." "Alle de andre flymannskapene var sikre på at ingenting var "unormalt" over hovedstaden den natten. Og vi var ganske sikre på at Patterson rett og slett hadde feiltolket et lys fra et kjøretøy på bakken til å tro at det var et lys i luften. Dette er svært lett når man flyr i lav høyde. Lys fra et kjøretøy som kjører opp en slakk bakke, vil påkalle en flygers oppmerksomhet fordi de har en tendens til å skinne oppover."

Et brev i 1983 fra en annen pensjonist i Luftforsvaret lød som følger: "Under UFO-massehysteriet i 1951/52 var jeg i aktiv tjeneste som etterretningsoffiser på Andrews AFB. En kveld mottok vi en alarmmelding om UFO over Washington DC området. En F-94 ble øyeblikkelig sendt på vingene og dirigert i nærheten av innenriksflyplassen i Washington. Når piloten ble dirigert i retning der UFOet befant seg, spurte han radaroperatøren på flyplassen: "Hvor er det?" Operatøren i tårnet svarte, "Du er inne i det." Jeg debriefet mannskapet etter tilbakekomsten og, akkurat som ved så mange andre debriefinger etter UFO-alarmer, ble intet nærmere hørt. Disse UFO-debriefin-

gene var lange og omstendelige - mannskapene likte dem ikke - spesielt ikke etter en utmattende leteaksjon om natten."

Klass har ikke alltid delt disse flygernes skepsis. En rekke observasjoner i 1965 i Exeter, New Hampshire, som begynte da en lokal sivilperson samt et par politifolk observerte et "strålende, rundt objekt" som badet en åker i rødt lys, fikk ham nesten til å bli overbevist om muligheten for utenomjordiske besøkende. "Jeg tenkte, *Hvis jeg kan bli den første flyjournalisten som kan bevise at vi hadde utenomjordiske besøkende, ville jeg vinne en Pulitzer-pris, sier Klass, "og jeg ville få en stor belønning."*

Men da Klass begynte å skrive en omtale av John Fullers bok fra 1966, *Incident at Exeter* for *Washington Post*, oppdaget han at noen ingeniører ansatt ved kraftstasjonen i Exeter som var sitert i boken, overhode ikke hadde snakket med forfatteren. Klass utviklet en teori om at observasjonene var forårsaket av elektriske fenomener som hadde sammenheng med kraftlinjene; siden de fleste observasjonene fant sted i nærheten av disse.

35 år senere insisterer Klass på at "Hvis vi har ET-besøkende, vil jeg være den første til å rapportere om detaljene." I mellomtiden er det imidlertid "morsomt å være stemmen i ødemarken."

Når han blir fortalt at Berliner bruker betegnelsen "skeptisk" om seg selv, bryter Klass ut i et stort smil. "Hvis han er en skeptiker," sier han, "er du en arabisk terrorist. Men jeg overveier å donere penger til Fund for UFO Research slik at de fortsatt kan opprettholde virksomheten. De gir ammu-

nisjon til mitt eget tidsskrift."

Klass tar frem en bunke med gule papirpakker fra pulten sin, gamle numre av hans tidsskrift *Skeptics UFO Newsletters (SUN)*. Han har utgitt *SUN* siden 1989, men gikk over fra månedlig til kvartalsvis utgivelse forrige vår [2001] på grunn av sviktende helse. Et par ryggoperasjoner den siste tiden har satt ham sterkt tilbake. I fjor gikk han glipp av Mutual UFO Networks årlige konferanse, den største i sitt slag, for første gang siden 1987.

I mars 2001-utgaven av *SUN* står det en orientering om Klass' tilstand. "Min egen og tidsskriftets fremtid er høyst usikker," står det. "Heldigvis foregår det ikke noe særlig av betydning innen ufologien for tiden. VI HÅPER FORTSATT PÅ AT *SUN* [SOLEN] KAN STRÅLE, MEN VIL REFUNDERE PENGENE HVIS VI IKKE ER I STAND TIL DET."

Klass er fortsatt sikker i sin skepsis. "Hvis vi har utenomjordiske besøkende og de ønsker at vi skal vite det, kan de bare lande," fremholder han. "Hvis de ønsker å holde besøket hemmelig, hvorfor skrur de ikke av lyset?" □

Kilde:

Washington City Paper, 14. desember 2001

Øversettelse:

Mentz Kaarbø

The F-94 series all-weather interceptors were developed from the Lockheed F-80 Shooting Star <http://www.wpafb.af.mil/museum/air_power/ap45.htm>. The prototype F-94 first flew on July 1, 1949. The Starfire was subsequently produced in the -A, -B, and -C series. The F-94C (originally designated the F-97A) was a fundamental redesign of the F-94B and made its first flight on January 18, 1950.

Improvements in the F-94C included a higher thrust engine, single point refueling, a redesigned wing, a sweptback horizontal stabilizer, upgraded fire-control and navigation systems and, later, mid-wing rocket pods. Twenty-four rockets were carried in the nose in a ring around the radome, shielded by retractable doors, with an additional 24 in the wing pods, if installed. The F-94C carried no guns. Starfires were employed in the air defense of the Continental U.S.

in the 1950s. In the F-94A <http://www.wpafb.af.mil/museum/air_power/ap45.htm> form, they served as the first all-jet all-weather interceptor for the Air Defense Command. The last F-94Cs were withdrawn from USAF service in 1959.

The aircraft on display has been painted to represent an F-94C assigned to the 60th Fighter Interceptor Squadron at Otis AFB, Mass. during the late 1950s.

SPECIFICATIONS

Span: 37 ft. 4 in.

Length: 44 ft. 6 in.

Height: 14 ft. 11 in.

Weight: 24,000 lbs. loaded

Armament: Twenty-four 2.75 in. Folding Fin Air Rockets (FFARs) in nose and twenty-four FFARs in two wing pods

Engine: Pratt & Whitney J48-P-5 or -5A of 8,750 lbs. thrust with afterburner

Crew: Two

Cost: \$534,000

Serial Number: 50-980

C/N: 880-8025

Displayed As: 50-1054

PERFORMANCE

Maximum speed: 640 mph.

Cruising speed: 476 mph.

Range: 1,275 miles

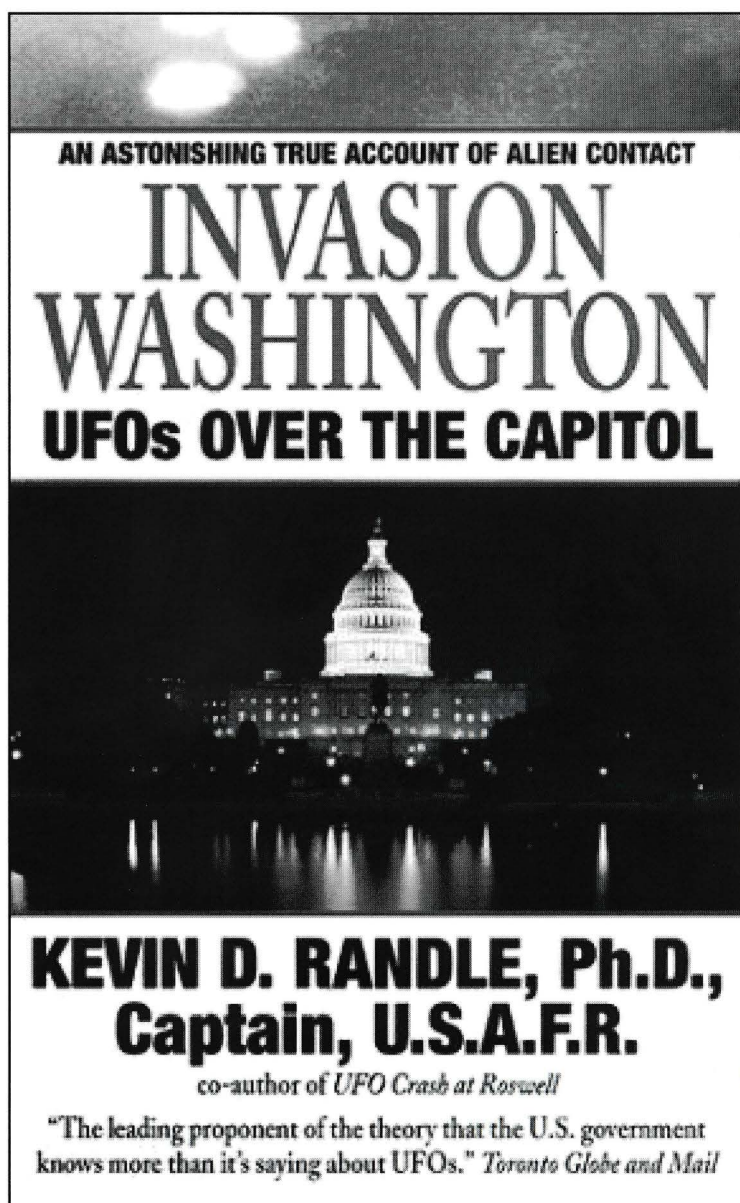
F-94 jagerflyet, utviklet av Lockheed, fløy første gang i juli 1949. Det var av typen allværsjager og var satt opp i luftforsvaret av det amerikanske fastland i 1950-årene. Flystyrken fungerte som den første rene jet- og allværsjagerenhet for Air Defense Command (Luftforsvarskommandoen). De ble trukket ut av tjeneste i 1959.

Flyet hadde et mannskap på to, topphastighet/marsjfart på henholdsvis på 1030 og 765 km/t, aksjonsradius 2050 kilometer.

Invasion Washington – UFOs over the Capitol

Den kjente UFO-etterforskeren Kevin Randle (blant annet kjent for å ha skrevet flere bøker om Roswell-hendelsen) har nylig kommet ut med en bok som omhandler UFO-bølgen over Washington i 1952. I boken går han i dybden med hensyn til hva som egentlig skjedde de to helgene i juli, og hva det amerikanske forsvaret siden gjorde for å fortie og hemmeligholde fakta i saken.

Mass Market Paperback, 312 sider
ISBN 0380814706, (november 2001)



The B-25 medium bomber was one of America's most famous airplanes of WW II. It was the type used by General Doolittle for the Tokyo Raid <<http://www.wpafb.af.mil/museum/history/wwii/dtr.htm>> on April 18, 1942. Subsequently, it saw duty in every combat area being flown by the Dutch, British, Chinese, Russians and Australians in addition to our own U.S. forces. Although the airplane was originally intended for level bombing from medium altitudes, it was used extensively in the Pacific area for bombing Japanese airfields from treetop level and for strafing and skip bombing enemy shipping.

More than 9,800 B-25s were built during WW II. The airplane on display was rebuilt by North American to the configuration of the B-25B used on the Tokyo Raid and was flown to the Air Force Museum in April 1958.

SPECIFICATIONS

Span: 67 ft. 7 in.

Length: 52 ft. 11 in.

Height: 15 ft. 9 in.

Weight: 28,460 lbs. loaded

Armament: Five .50-cal. machine guns;
5,000 lbs. of bombs

Engine: Two Wright R-2600s <<http://www.wpafb.af.mil/museum/engines/eng42a.htm>> of 1,700 hp. ea.

Cost: \$96,000

Serial Number: 43-3374 (B-25D)

Displayed as (S/N): 40-2344 (B-25B)

PERFORMANCE

Maximum speed: 275 mph.

Cruising speed: 230 mph.

Range: 1,200 miles

Service Ceiling: 25,000 ft.

B-25 Mitchell bombeflyet var et av amerikanernes mest berømt bombeffly under Den andre verdenskrigen. Det ble konstruert og bygget av North American Aviation, og fløy første gang i 1940.

Topp hastighet/marsjfart var henholdsvis på 443 og 370/t; aksjonsradius var 1930 kilometer.

PRESSEKLIPP

Ved Mentz Kaarbø

Vi begynner som vanlig med litt gammelt nytt:

Juli 2001

Namdalsavisa, 07.07.01

TRONDHEIM: Sondre Andvik (29) fra Namsos er ikke helt som andre arkitektstudenter. I høst [2001, red.anm.] tar han diplomoppgaven sin ved NTNU på UFO-senteret i Hessdalen.

Det er ikke akkurat scener fra X-files eller The twilight zone som slår imot oss i 29-åringens beskjedne arbeidsrom ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) i Trondheim.

Men her pønsker altså Namsos-gutten ut det som av mange forbindes med noe sært og overnaturlig: Norges første og eneste UFO-observatorium.

Eksotisk oppgave

Sondre er sisteårsstudent ved arkitektstudiet i Trondheim. Det er selve CV-en han i september skal levere for sensur. Og hvilken CV!

Det artige med dette er at det er såpass unikt. Det er rett og slett en eksotisk oppgave, sier han til NA.

Det var Holtålen kommune i sør-fylket som henvendte seg til NTNU for om mulig få utarbeidet et forslag til hvordan UFO-senteret skal se ut. I Holtålen ligger Hessdalen, der forskere og hobbyastrologer [sic!], både seriøse og litt mindre seriøse, i årevis har glodde opp på himmelen i håp om å se noe som ingen andre har sett.

Men UFO-senteret er seriøst nok, og Andvik understreker at dette ikke handler om en bygning med grønne menn som lokkemat. Derfor blir det ingen ovale tallerkener på taket i det kommende senteret.

- Vi må bare innse at det er noe med Hessdalen og fenomenene der oppe. Det som skjer av forskning i dalen er en seriøs gren av astronomien. Det skal jeg forsøke å formidle gjennom å skape en bygning

med universelt tilsnitt, sier han.

Kommentar: Som mange lesere sikkert har fått med seg, åpnet senteret i Hessdalen 27. juni (slik var i alle fall planene, kort tid før bladet gikk i trykken). Vi får håpe at arkitekten har utformet et bygg som faller naturlig inn i omgivelsene, samtidig som det innehar det særpreg som den spesielle bakgrunnen tilsier. Undertegnede ser frem til å avlegge et besøk i relativt (?) nær fremtid.

Januar 2002

Arbeidets Rett, 16.01.

Avisen melder om startproblemer for UFO-senteret i Ålen. Selv om problemene i skrivende stund for lengst er ute av verden (se over), har veien mot etableringen tydeligvis ikke vært helt uten sverdslag:

Norsk UFO-senter AS har det høyeste budet på Kjempeplassen i Ålen, men eierne synes de får for lite betalt for vertshuset.

Dermed har den verdensberømte Hessdals-UFOen startproblemer i Ålen.

Kjempeplassen eies av Biggles og Olav Nyrønning. Eierne krever en million kroner for aksjene og at kjøperen overtar et lån på cirka 2,3 millioner kroner.

Overfor *Arbeidets Rett* bekrefter Olav Nyrønning at det har meldt seg flere interessenter og at Norsk UFO-senter AS har levert det høyeste budet.

Budet er for lavt

-Vi mener at aksjene er mye mer verdt enn det UFO-selskapet tilbyr. Vi har investert 1,3 millioner kroner i kjøkkenet og kafeteriaen, og nedbetalt lån med en halv million kroner. Kjempeplassen er faktisk billigere i dag enn da vi overtok stedet for fire år siden, hevder Nyrønning.

Hverken styreleder Øyvind Næss i Norsk UFO-senter eller Olav Nyrønning vil offentliggjøre størrelsen på budet.

-Vi ser helst at UFO-senteret kjøper Kjempeplassen, men kan ikke godta budet

som ligger på bordet. Dersom selskapet ikke høyner summen, vil Kjempeplassen bli utlyst for salg en gang til. Det kan også bli aktuelt å leie ut vertshuset. Men vi håper og tror at forhandlinger med UFO-senteret skal føre fram, understreker Nyrønning.

Dialog

Til Arbeidets Rett sier styreleder Øyvind Næss at Norsk UFO-senter vil reise et selvstendig bygg dersom selskapet ikke får tilslaget på Kjempeplassen.

-Men jeg håper at en dialog med Biggles og Olav Nyrønning skal resultere i et eller annet positivt. Vi skal ha et styremøte i løpet av inneværende uke, sier Næss.

Norsk UFO-senter vil bruke vertshuset som en del av det planlagte opplevelsessenteret.

Liten investeringsvilje

I forbindelse med den store reiselivsmessen i Oslo i forrige uke, var selskapet i kontakt med et firma som skal hjelpe til med å skaffe investorer.

-Foreløpig har det ikke meldt seg noen investorer. Investeringsviljen har generelt blitt betydelig lavere i det siste året, ikke minst etter terroraksjonene i USA 11. september i fjor, hevder Øyvind Næss.

Kommentar: Partene har tydeligvis kommet til enighet i mellomtiden.

Februar

Østlendingen, 15.02.

Avisen bringer en reportasje fra UFO-Hamar sitt første årsmøte på Ilseng samfunnshus. De fleste av de om lag 20 medlemmene har sett ett eller annet uforklarlig siden foreningen så dagens lys i fjor.

Historier om rare lys, lyder og opplevelser preger praten i pausen på årsmøtet. Nyvalgt leder Geirfinn Øvergård synes det er beklagelig at opinionen ser på folk som tror på UFOer som rare:

Vi er en gjeng med felles interesser. Nesten alle har opplevd noe, og her kan du si

akkurat hva du mener uten at du blir glist av. Alle aldersgrupper er velkomne. Her finner du vanlige og jordnære mennesker, sier Ødegård, og får støtte av blant andre UFO-medlem Magnild Lien fra Tangen. Hun hevder hun har sett uforklarlige ting hele tre ganger i løpet av det siste året.

Kommentar: Vi ønsker UFO-Hamar velkommen "inn i folden", som tilknyttet lokalgruppe til UFO-NORGE.

Aftenposten, 19.02.

UFO OVER HOKKSUND? Spør avisen og presenterer et bemerkelsesverdig foto, med tilhørende tekst:

-Folk undret seg kanskje i Hokksund, men forsto sikkert raskt at hverken SAS eller Braathens kom inn for landing i et digert, svart fly. Men illusjonen var tydelig i solnedgangen denne ettermiddagen ved Hokksund.

Nettavisen, 23.02.

Under overskriften "Trodde UFO tok datteren" bringer avisen følgende, litt uhyggelige historie:

-Faren til to år gamle Siv Helen Røhmesmo trodde bilen og datteren var blitt bortført av en UFO fredag kveld. Natt til lørdag kom datteren til rette igjen.

Den stjålne bilen ble stanset av politiet ved Udduvoll bru, 3 mil nordøst for Orkdal, på grensa mellom Melhus og Trondheim kommune ved 02-tiden natt til lørdag, melder NTB. Da var det gått 6,5 timer siden toåringens far så bilen med sin egen datter i baksetet bli stjålet på Bårdshaug sør for Orkanger sentrum i Sør-Trøndelag.

- Trodde det var en UFO

Faren til jenta, Frank Røhmesmo, trodde ikke sine egne øyne da han så at bilen med datteren var forsvunnet.

- Alt gikk så fort. Jeg var borte bare ett minutt. Det går ikke an å stikke av med en bil så fort uten at man hører noen ting. Jeg trodde det måtte være en UFO som hadde tatt bilen, sier faren til NRK.

Braform

- Jenta var sliten og utmattet, men tilsynelatende i fysisk bra form, opplyser konstituert lensmannsfullmektig Bjørn Tretøy ved Orkdal og Agdenes lensmannskontor.

Kommentar: Vi er glade på foreldrenes vegne og bemerker midt oppe i det hele at faren tydeligvis har et visst kjennskap til UFO-saken!



Fly-sky. Hverken Forsvaret eller Braathens/SAS har tatt på seg ansvaret for den ene «flyvnigen» over Hokksund. FOTO: Svein E. Furulund

Mars

Østlendingen, 07.03.

Avisen melder at flere personer i Stange-distriktet har sett UFOer: **-Stange-kvinnen Eli Bergli Heidemann hevder å ha sett UFO tre ganger på to uker.**

Også ektemannen Knut og venninnen Ann Jorunn Berg skal ha sett UFO i Stange.

- Det var en eller flere UFOer, sier trioens skråsikkert. Den første observasjonen gjorde Eli og bestemoren. - Tirsdag for to uker siden [19. februar, red.anm.] kom vi kjørende under Uthuskrysset i Stange. Klokka var 21.15 da vi så fem lys på himmelen. Vi antok at det var fly, da vi så at det var fem røde lys. Plutselig forsvant tre av lysene. De to andre sto helt rolig mens de pulserte rødt. Så forsvant de hurtig over himmelen, forteller Eli.

Støtte av ektemannen

Andre gang var fredag ved 23-tiden. Jeg og mannen min var ute og kjørte, og ved Vallset-kirka så vi lys på himmelen som lå for høyt til å være biler og for lavt til å være fly. Mannen min trodde det var lysmaster. - Det var det samme lyset som jeg hadde sett tidligere den uken. Kort tid etter forsvant det bak tretoppene, hevder Eli, og får støtte av ektemannen.

Krigsfly?

Tirsdag - på nøyaktig samme tidspunkt og to uker etter sin første observasjon fikk hun, venninnen og ektemannen se et rødt, grønt og hvitt lys på himmelen. Det pulserte, nesten gnistret. Gjenstanden på himmelen ga ingen lyd fra seg. Forsvaret har ikke observert noe uvanlig på himmelen over

Stange, men for tiden holdes NATO-øvelse «Strong Resolve» i Trøndelag, opplyses det fra Forsvarets overkommando. Dermed kan det ha vært et hemmelig, hypermoderne krigsfly Eli har sett.

Kommentar: Denne og andre avisoppslag den neste drøye måneden (se under) avdekket at mange personer i Stange-distriktet hadde sett de samme fenomenene. Komite-medlem Stein Carlsen avla stedet et besøk 16. april. Han fikk dessverre ikke sett noen av fenomenene, bortsett fra en god del andre lys, som beviselig var fly. Observatørene hevdet imidlertid at det de hadde observert, var helt annerledes både med hensyn til utseende og oppførsel. På bakgrunn av dette kunne ikke Carlsen trekke noen endelig konklusjon, kun bemerke at det var litt kjedelig at fenomenene opptrådte i en sone med mye flytrafikk.

Hamar Dagblad, 07.03.

Under overskriften "Så UFO tre ganger" bringer avisen samme historien som over, i en noe utvidet versjon.

NRK Radio (kanal ukjent), 18.03.

NRK melder om UFO-observasjon over Sogn:

- Var det ein UFO over Noreg i går? Heidi Nygård frå Bremanger i Sogn og Fjordane sperra opp augene då ho såg eit merkeleg lys på himmelen i går kveld.

I over ein time var ho og familien vitne til

at to «lyskastarar» blinka i over ein time.

Heidi Nygård synes det er merkeleg at noko stod så lenge på same plass, og trur difor at det ikkje kan vere eit fly...

-Eg lurar på om det kan ha vore ein UFO, seier Heidi Nygård.

Kommentar: Selvsagt var det et UFO (per definisjon, for observatøren). Var det ET? Nepepe...

April

Østlendingen + Hamar Dagblad, 08.04.

Journalistene har vendt tilbake til Stange og venninneparet Eli Berglie Heidemann Ann Jorunn Berg. De to hevder igjen at de har sett UFO ved flere anledninger, og etter oppslaget i *Hamar Dagblad* 7. mars har hun, venninnen og ektemannen Knut, sett UFOen ytterligere to ganger. Nå har jentene også filmet det lysende objektet på himmelen.

- Det samme skjer hver tirsdag mellom klokken 21.15 og 21.30. Det lyser pulserende rødt, som går over til grønt og hvitt lys på himmelen. Lyset kommer på himmelen over Motorhistorisk Museum og Stangehallen, forteller Eli Berglie Heidemann.

Tirsdag i påsken [26. mars, red.anm.] filmet de to venninnene lyset for å få bevis på det de har sett.

Rødt lys

På videoen vises to hvite lys på himmelen, som senere blir til ett rødt lys. Berglie Heidemann har ingen forklaring på hva dette kan være.

- Jeg har papirer på at jeg er vettu. Jeg vet at jeg har sett noe, men jeg vet ikke hva det er, sier hun. Hun er derimot sikker på at det verken er fly eller helikopter. Hun mener det ligger for lavt på himmelen. Dessuten kommer det ingen lyd. - Jeg hadde hørt noe, hvis det hadde vært fly eller helikopter, mener hun.

Flere familiemedlemmer og venner er vitner på at 29-åringen snakker sant. De har også det lysende objektet over Stange.

Flere ganger

Første gang Berglie Heidemann så UFO var i begynnelsen av februar. - Jeg og bestemoren min kom kjørende under

Uthuskrysset i Stange klokken 21.15 da vi så det første gang. Vi trodde de fem røde lysene på himmelen var fly. Plutselig forsvant tre av lysene. De to som sto igjen pulserte rødt, forteller hun.

- Da vi filmet, filmet vi først to hvite lys på himmelen mot Oslo. Senere kom det ett rødt lys. I himmelen mot Hamar var det lyse innslag i skylaget. Da Ann Jorunn snudde seg for å filme dette ble kameraet helt dødt, selv om hun hadde nok strøm på batteri[et]. Dette er merkelig, sier Eli forundret. Kameraet skal ikke ha fungert skikkelig etter denne hendelsen.

UFO-senter

Eli forteller at lysene ofte kommer mot hverandre og blir til ett lys. Og nettopp derfor mener hun at det ikke kan være fly. Dessuten har objektet vært rundt.

På det meste har de sett seks lys på himmelen samtidig. Lysene kommer fra øst og går mot vest. De kommer plutselig og blir like plutselig borte.

Kommentar: Vi viser til Stein Carlsens besøk på Stange 16. april (se over). I tillegg kan nevnes at han også fikk se to videofilmer av fenomenene, hvorav den ene var Eli Berglie Heidemanns fra 19. februar. Dessverre var opptaket av dårlig kvalitet, tatt med (ustøtt) håndholdt kamera og av få sekunders varighet. Noe som ikke overbeviste vår mann. Den andre filmen var tatt av Geirfinn Øvergård (leder i UFO-Hamar) og viste et kortvarig pulserende lys over et låvetak i nabolaget. Selv om dette opptaket var av noe bedre kvalitet enn det forgående, kunne det heller ikke her trekkes noen endelig konklusjon.

Aftenposten, 08.04.

Innimellom UFO-rapportene fra Stange, presenterer *Aftenposten* dramatiske nyheter fra utlandet:

Meteorittsverm skapte frykt i Sør-Tyskland

Folk i den sørtyske delstaten Bayern kunne trekke et lettelsens sukk da de åpnet morgenavisene mandag: Lysstormen på nattehimmelen i helgen var likevel ikke et angrep fra verdensrommet.

Det var heller ikke vrakrester fra en mislykket amerikansk romferd, slik ryktene ville ha det til. I stedet dreide det seg om en meteoritt som hadde gitt fra seg sterkt lys, da den kom inn i atmosfæren og ble

rødgloedende av luftmotstanden.

Skrot fra verdensrommet

Hundrevis av engstelige mennesker ringte til politiet, fortalte om lysglimt på himmelen og spurte hva som sto på. Mange viste til en kunngjøring fra USAs romfartsadministrasjon NASA om at skrot fra verdensrommet ville bli antent, når det kom inn i atmosfæren.

NASA og den tyske astronomen Otto Guthier kunne imidlertid forsikre om at det ikke var slike vrakrester som hadde satt himmelen i flammer. Og mysteriet ble oppklart, da en bayersk bondekone kom til politiet med en stein på størrelse med en liten knyttneve.

Deler av meteoritt

Undersøkelser av steinen viste at det trolig dreier seg om en del av en meteoritt, som i sin tur var en blant mange i en såkalt meteorittsverm. Mesteparten av disse steinene fra verdensrommet brant opp, da de natt til søndag kom inn i atmosfæren over Bayern.

Kommentar: Alt har sin naturlige forklaring...

...Og så tilbake til flatbygdene igjen -

Østlendingen+ Hamar Dagblad, 10.04.

UFO-feberen herjet Stange i går, og førte til den reneste folkevandringen til jordene ved Uthuskrysset. De mest observante kunne se en rødoransje lyskule på sørhimmelen.

Eli Berglie Heidemann og Ann Jorunn Berg fra Stange har flere ganger sett det de tror kan være UFO på dette stedet. Hver gang på tirsdager mellom klokka 21.15 og 21.30. De har også videofilmet objektet på himmelen.

Oransje lyskule

Et kort øyeblikk rundt 21.15 var det også flere som observerte et lysfenomen på sørhimmelen. *Hamar Dagblads* fotograf Espen Solli tok bilde av det oransje lyset. - Jeg så en rødoransje lyskule på himmelen, forteller Ingunn Siefarth Vasaasen.

- Den var større enn en stjerne. Den sto stille, og derfor så det ikke ut som et fly. Ingunn og moren Hilde Siefarth la i går kveldsturen til Lindstadjordet i Stange.

- Jeg tror ikke det var et fly, sier Hilde Siefarth Vasaasen.

Åpning av Norsk UFO-senter

Akkurat i det dette tidsskrift går i trykken skjer det noe som må kalles en milepæl innen ufologien, både her hjemme og i utlandet. Torsdag 27. juni åpner Norsk UFO-senter i Ålen etter flere års planlegging. Vertshuset Kjempeplassen i Ålen er overtatt av senteret og vil foreløpig utgjøre et opplevelsessenter, som med tiden er tenkt å vokse. Utstillinger, video, datalinker og eksperimenter vil utgjøre den foreløpige utstillingen.

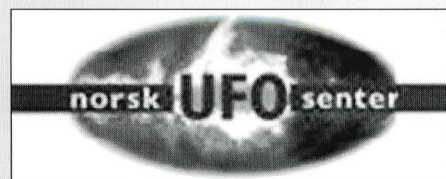
Tore Strømøy skal stå for den offisielle åpningen. På programmet står følgende:

13.00: Lukket omvisning for pressen og inviterte gjester

14.00: Utendørs åpningsseremoni. Medvirkende: Tore Strømøy, ordfører Ivar Volden, barn fra Holtålen m.fl. Avduking av skilt og åpning av senteret.

14.30: Utstillingen åpner

Vi håper selvsagt på at senteret vil få mange besøkende, slik at det kan skapes skikkelig bles om fenomenet i Hessdalen. Noe av overskuddet vil også gå til drift av den automatiske målestasjonen. Vi kommer tilbake til saken med en lengre artikkel i neste nummer av tidsskriftet.



- Men det har sikkert en naturlig forklaring. Kanskje det var noe militært. Jeg tror i hvert fall ikke at det er en UFO.

UFO-jegere fra Rena

Ragnhild Sønsteby og Richard Næsset er begge UFO-interesserte og tok turen fra Rena i håp om å få en opplevelse utover det vanlige.

- Det er spennende å være her! Vi håper selvsagt å få se dette fenomenet. Jeg er veldig interessert i slike hendelser, sier Richard Næsseth.

Næsseth har sett uforklarlige ting tidligere.

- En gang så jeg hele ni lyskuler på himmelen samtidig. Det var i Rendalen for noen år siden, forteller han.

- Jeg har ingen forklaring på hva det var. Det hadde vært flott å få se noe liknende igjen.

Denne gangen gikk Sønsteby og Næsseth glipp av lyskula, og måtte dessverre vende tilbake til Rena uten å ha sett UFO.

Og vi fortsetter -

Østlendingen, 15.04.02

ELEKTRISK UFO? Spør avisen og presenterer en teori som muligens kan forklare observasjonene:

- Det er meget mulig at lysobjektene som er observert i Stange kan være elektriske fenomener. Kulelyn eller St. Elms ild kan være forklaringen. - Det finnes mange

elektriske fenomener, men det er ikke så mange som er kjent med dem, sier Torstein Hervland

St. Elms ild

En mulig forklaring på lysfenomenet i Stange kan være St. Elms ild.

- Dette er elektriske utladninger som kommer gjennom spisse gjenstander, sier Torstein Hervland. Han er elektroingeniør, og er særlig interessert i lyn, kulelyn og liknende.

- Sjøfarende var tidligere kjent med St. Elms ild. Den blålige ilden ble sett i mastetopper. Man kan også se det i tretopper og andre spisse gjenstander.

Kulelyn

Et annet fenomen som Hervland interesserer seg for, er kulelyn.

- Ingen har klart å fotografere kulelyn, men vi vet at de finnes og man vet også ganske mye om dem, forteller han.

- De kan komme inn i hus gjennom lukkede vinduer og vegger. Men det er ikke dokumenter at slike lyn gjør skade.

Kulelyn kan også oppstå oppe i lufta. De kan oppstå av værforhold, eller av menneskeskapt elektrisk aktivitet.

- Kulelyn kan være en mulig forklaring på lysfenomenene i Stange, mener Hervland.

- De kan oppstå ved aktivitet i for eksempel en mobilmast. Lysene er observert til faste tider. Dersom det er en slik mobilsender i området, er det mulig at det gjøres noen faste vedlikeholdsrutiner som utløser fenomenet til samme tid. Et kulelyn kan

også bevege seg usystematisk og urytmisk, og de kan observeres over flere sekunder. Ikke rart at man blir i tvil om hva man egentlig har sett, mener Hervland som ikke synes man skal le av mennesker som ser ting de ikke kan forklare.

Kommentar: Eksotiske elektriske fenomener til tross, vi heller mest til mulighetene for at flytrafikk har spilt observatørene et puss... Selvsagt uten å kunne si noe sikkert. Med dette avslutter vi vår reportasjeserie fra Stange-distriktet. Skulle det dukke opp noe dramatisk, vil vi komme tilbake til saken i kommende utgaver.

Aftenposten + Verdens Gang, 22.04.

Følgende stuntnyhet presenteres i begge aviser:

BORGERMESTER VIL BYGGE UFO-LUFTHAVN

Den eksentriske borgermesteren Elcio Berti i byen Bocaiuva do Sul i Brasil synes det er vel verdt å bruke skattebetalernes penger til å bygge en landingsplass for UFO-er.

-Vi ønsker å ta imot mennesker fra hele Universet, og vi er åpne for alt, sa borgermesteren til internettavisen Tudo Parana.

Det er totalt ukjent hvor mye en UFO-landingsplass vil komme til å koste.

Berti, som fra før har blitt beskrevet som ►

en smule gal, er viden kjent for sine uvanlige påfunn. Like før jul 2000 kunngjorde han stans i alt salg av tobakk «for å tilby befolkningen bedre levekår».

I 1998 forbød han salg av prevensjon og lovte gratis utdeling av Viagra, slik at byens befolkningstall kunne øke, noe som igjen ville gi økt økonomisk støtte fra føderale myndigheter. Prosjektet ble imidlertid lagt på is da leger fikk informert Berti om farene dette medførte.

Kommentar: Vi har også ved et par tidligere anledninger brakt meldinger om at enkelte (lokal)politikere ute i den store verden har gått ut av sitt gode skinn. Hver gang har de - i tilsynelatende fullt alvor - kommet med forslag om å bygge landingsplasser for UFOer. Dessverre har vi ikke vært i stand til å følge opp nyhetene for å se om planene virkelig er satt ut i livet. Men, uansett - også i dette tilfellet er videre kommentarer overflødige...

Mai

Spiegel Online, 13.05.

Det respekterte tyske tidsskriftet *Der Spiegel* presenterer Prosjekt Hessdalen i en stor artikkel på sine Internettsider. Med den litt odiøse overskriften "Mars Attacks Norwegen" gir de en grei oversikt over historikk og observasjoner, samt informasjon om det pågående prosjektet under ledelse av Erling Strand.

For de av leserne som leser en smule tysk, siterer vi fra ingressen:

Im norwegischen Kaff Hessdalenschwirren rätselhafte Lichter durch die Luft. Keiner weiß: Kommt das von Magnetfeldern? Von Winden oder der Radioaktivität? Oder sind es doch Ufos? Vier Studenten arbeiten an einem Forschungsprojekt mit, das

Licht in die Sache mit den Lichterbringensoll.

Uten å begi oss ut på en oversettelse, kan det bare sies at den gir et godt bilde av hva som foregår i Hessdalen.

Artikkelen begynner med en observasjon gjort av Leif Havik i august 1983. Han tok seg en rast etter en anstrengende fottur, da han plutselig fikk se et sølvfarget, skiveformet objekt komme ned fra himmelen, mot ham. Deretter husker han intet før han kommer til seg selv; himmelen er mørk og objektet er borte.

Deretter intervjues informatikkstudent Jens-Christian Skibakk, som sammen med tre andre studenter er med i en prosjektgruppe på Høgskolen i Østfold. De holder på å utvikle instrumenter som skal benyttes i den automatiske målestasjonen i Hessdalen (tidligere omtalt i dette tidsskrift). Skibakk tar ikke stilling til de mange, ofte fantasifulle beretninger fra dalen de siste drøye 20 år. Selv tror han at det dreier seg om et naturfenomen. Artikkelen tar for seg en del av observasjonene som folket i dalen har gjort i årenes løp, og ramser opp hvordan Hessdalsfenomenet har manifestert seg i ulike former. Erling Strands opplevelse fra februar 1983 blir nevnt, hvor han sammen med flere andre observerte et sterkt lys på halvannen kilometers avstand. Lyset beveget seg fra side til side og var synlig i ca. tre minutter før det forsvant.

Ellers tar man for seg forskjellige hypoteser med hensyn til fenomenets opphav, alt fra ET (omtalt lett spøkefullt) til mineraler i jorden, elektriske og magnetiske fenomener, seismikk og radioaktiv stråling. Eller - rett og slett fly (!).

En grei artikkel, som er beheftet med enkelte uetterretteligheter - det påstås blant annet at forskningsstasjonen har vært der i 20 år, noe som jo ikke er helt korrekt. Bortsett fra dette gir den glimrende PR for prosjektet også for et bredt "sofistikert" tysk publikum. ☐

Vervekupong til bladet UFO

**Flotte premier å hente for den som
verver en eller flere abonnementer!**

Du kan velge mellom T-skjorte - Bok - Abonnement.

- Verver du en ny abonnement, får du UFO-T-skjorten som premie.
- Verver du tre nye abonnementer, får du boken Roswell - Mysteriet som premie.
- Verver du 5 nye abonnementer, får du ett års gratis abonnement på bladet UFO.

Verver du flere enn en ny abonnement? Bruk eget ark.

Ja, jeg verver:

☐ 1 ny abonnement

☐ 3 nye abonnenter

☐ 5 nye abonnenter. Sett kryss ved tallet som passer.

BRUK BLOKKBOKSTAVER!

Ververens

Navn:

Adresse:

Postnr. Poststed

Ny abonnent:

Navn:

Adresse:

Postnr. Poststed

Signatur:

Verver mottar premien, så snart den/de nye abonnementer har innbetalt kr. 200,- som årsabonnement (4 nummer) til bankgironummer: 2470 17 28862. Vår adresse er:

UFO-NORGE

Postboks 124

3163 Borgheim.

E-post: odd.gunnar.roed@ufo.no

Ønsker du ikke å klippe i bladet, send oss kopi eller skriv på eget ark.

Stoff mottas!

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. Leserbreve som inneholder kritikk av navngitte personer må trykkes med fullt navn og adresse. Ellers kan anonymitet opprettholdes, forutsatt at redaksjonen mottar innleggene undertegnet og adressert. Lengden bør ikke overskride ca. 300 ord. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Artikler og reportasjer bør ikke

være lenger enn ca. 1000 ord, tilsvarende omtrent to A4-sider skrevet med enkel linjeavstand og normal skrifttype. Vær ikke redd for språket; vi redigerer hvis det er nødvendig. Helst vil vi ha stoffet på diskett eller pr. e-post. De fleste formater opp til Word 7.0 kan benyttes. Honorar kan ikke påregnes.

Ved postforsendelse; merk: Ikke bestilte manuskripter og bilder som ikke benyttes returneres kun hvis fer-

dig frankert og adressert returkonvolutt er vedlagt.

Vi tar også gjerne imot utklipp fra aviser og tidsskrifter angående UFO-fenomener. Lesere som er interessert i å oversette artikler fra andre språk til norsk, bes kontakte redaktøren. Vi søker i første omgang personer med gode kunnskaper i engelsk, tysk og fransk.

Vil du bli millionær?

Tips som fører til en reportasje honoreres med fem flaxlodd!

Stoffinnlevering papirmanuskripter:
Ole Jonny Brænne
Bygdøy Allé 117b
0273 Oslo

Stoffinnlevering via e-post:
kronprins@c2i.net
redaktor@ufo.no

Husk vår informasjonsfolder

Hjelp oss å gjøre UFO Norge bedre kjent og skaffe oss flere medarbeidere og abonnenter ved å sende og dele ut foldere. Skriv til vår kontaktdresse. Herfra kan du rekvirere fol-

dere slik at de straks kan distribueres videre til mulige interesserte. Husk at du får et gratis abonnement når du har vervet fem abonnenter!

UFO Norge
Bygdøy Allé 117b
0273 Oslo
e-post: info@ufo.no

UFO Norges Støttefond

Grupper og foreninger som arbeider aktivt for en sak, behøver alltid midler. UFO Norge er intet unntak. Mange oppgaver må utsettes på grunn av dårlig økonomi. Mye tas av egne midler, men dette begrenser selvfølgelig seg selv i lengden.

Vi vet at svært mange interesserte abonnenter – og andre – ikke har tid og anledning til å arbeide aktivt i UFO Norge selv. En måte dere likevel kan støtte oss svært meget på er å gi et beløp, stort eller lite, til UFO Norges Støttefond.

Merk talongen **Støttefondet**
Konto:
2470 17 28854

UFO Norge
Bygdøy Allé 117b
0273 Oslo

Støtt prosjekt Hessdalen og driften av den automatiske målestasjonen!

Vi trenger mer moderne utstyr for å komme enda nærmere svaret på gåten Hessdalen. Ikke minst er det behov for midler til drift av stasjonen. Arbeidet med målestasjonen har pågått i mange år, og prosjektleder og primus motor Erling Strand takker hjerteligst for særdeles villig praktisk og økonomisk bistand fra Høgskolen i Østfold, enkeltpersoner og institusjoner.

Driften av stasjonen medfører en del utgifter – og prosjektets kasse er igjen i ferd med å gå tom. Bare tellerskrittene ved overføringen av bilder fra stasjonen til Høgskolen i Østfold, der Strand er rektor, er en anstrengende utgift for Prosjekt Hessdalen. Vi oppfordrer derfor våre lesere og tilhengere til å gi sitt bidrag – stort eller lite – til Prosjekt Hessdalen og derved sørge for fortsatt

drift av dette svært viktige prosjektet.

Vennligst benytt følgende konto og adresse:

Prosjekt Hessdalen
v/Erling P. Strand
Bukholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Postgirokonto: 0530 28 87545
På forhånd takk!

Se en oppskyting av en romferge!

Kan du tenke deg en tur bort til Florida
for å se en oppskyting av en bemannet romferge?
Vel, da finner du data om NASA's neste oppskytinger fra Kennedy
Space Center i tabellen under her.

Oppskyting	Romferge	Besetning	Landing	Formål
19.7.02	Columbia	7	4.8.02	Ikke oppgitt
22.8.02	Atlantis	7	1.9.02	Besøk på ISS
6.10.02	Endeavour	4	16.10.02	Besøk på ISS. Ekspedisjonen bringer med seg 3 nye mannskap til denne og tar 3 med seg ned igjen.
16.1.03	Atlantis	4	27.1.03	Besøk på ISS. Ekspedisjonen bringer med seg 3 nye mannskap til denne og tar 3 med seg ned igjen.
10.4.03	Endeavour	4	20.4.03	Besøk på ISS. Ekspedisjonen bringer med seg 3 nye mannskap til denne og tar 3 med seg ned igjen.
5.6.03	Atlantis	4	16.6.03	Besøk på ISS. Ekspedisjonen bringer med seg 3 nye mannskap til denne og tar 3 med seg ned igjen.
5.9.03	Endeavour	3 tatt ut	Ikke fastsatt	Besøk på ISS

NASA opplyser at disse datoene kan bli endret senere og de endelige datoer blir offisielt fastsatt ca. 14 dager før disse stipulerte datoer. Oppskytingsdatoene og klokkeslett kan bli endret helt inntil en time før oppskyting på grunn av værforhold, tekniske problemer eller andre årsaker.

Enkelte av disse oppskytingene vil foregå så tidlig som i 5-tiden om morgenen og oppskytings-tidsrommet, som starten må foregå innenfor varierer fra 5-10 minutter til to og en halv time.

Flere opplysninger om disse oppskytingene finnes på nettstedet: <http://www-pao.ksc.nasa.gov/kscpao/schedule/schedule.htm> og til-linkede sider.

Informasjon om Kennedy Space Center finnes på: <http://www.ksc.nasa.gov/> der det er opplysninger om guidede turer på senteret, hoteller, restauranter og en Space Shop. KSC har tatt imot flere millioner gjester og turister gjennom de siste 30 år, så det er absolutt mulighet for å få seg en eller flere interessante dager her.

Eirik H. Devold

